

ÚJ

2014 / 2.

SZŐLŐSKERT

a Kecskeméti Református Egyházközség hírmondója

Pillanatképek a ménteleki gyülekezet életéből

Internátusi életképek

Euroscola - Az Európai Parlamentben jártunk

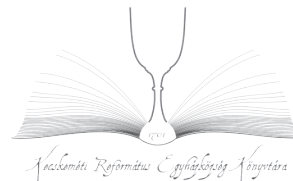
Főszerkesztő	Bán Magdolna
Szerkesztőbizottság	Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtárának és Levéltárának munkatársai
Munkatársak	T. Kabai Virág, Simon Andrásné, Dr. Svébisné Juhász Márta, Dr. Szabó Ildikó, Szenes Mártonné Durucz Anna, Pálné Lencsés Szilvia
Lektor	Bovier Hajnalka
Szerkesztőség	KECSKEMÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖNYVTÁRA ÉS LEVÉLTÁRA Szerkesztőség címe: 6000 Kecskemét, Szabadság tér 7. • Telefon és fax: 76/500-388 • E-mail: konyvtar@krek.hu • Honlap: www.krekbib.hu
Fotó	Bán Boróka, Csósz Győző, Deliné Neuhauser Anikó, Félixné Oravecz Márta, Harmath Sándor, Juhász Katalin Mohácsi Bernadett, Pálóczi Károly, Sebestyén Hajnalka, Telekes Tamás
Tervező	Kiss Ákos
Kiadó	KECSKEMÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG Kiadó címe: 6000 Kecskemét, Szabadság tér 7. • Telefon és fax: 76/500-389 • E-mail: hivatal@krek.hu • Honlap: www.krek.hu
Felelős kiadó	Kuti József
Nyomda	PRINT 2000 NYOMDA Nyomda címe: 6000 Kecskemét, Nyomda u. 8. • Telefon: 76/501-240 Fax: 76/501-249 • E-mail: office@print2000.hu Honlap: www.print2000.hu

Új Szőlőskert
a Kecskeméti Református
Egyházközség hírmondója

II. évf. 2. szám
(2014. április - június)

Készült 700 példányban

TARTALOM

4. BÁN MAGDOLNA: Főszerkesztői gondolatok

ARANYALMA EZÜSTTÁNYÉRON

5. KOMÁDI RÓBERT: A Krisztust dicsőítő Szentlélek

LÉLEKTŐL LÉLEKIG

6. ÓCSAI ZOLTÁN: Pünkösöd ünnepéről
6. TÜRMEZEI ERZSÉBET: Pünkösöd után
6. SÖREN KIERKEGAARD: Imádság

NÉGYSZEMKÖZT

7. BÁN MAGDOLNA, LIPÓTHNÉ GYULAI ANIKÓ: Beszélgetés Galambos Péterrel

EZ TÖRTÉNT...

10. FODOR ATTILA: Vitaminsaláta gyülekezeti élethez
12. SIMONNÉ BAKÓ MÁRIA: Missziós délután Kadafalván

GYÜLEKEZETI ÉLET

14. PÁL FERENC: Gyülekezeti kirándulás a Dunántúl szívébe
16. RITTER NÁNDOR: Pillanatképek a ménteleki gyülekezet életéből
18. PINTÉR NÓRA: Konfirmáció
19. BÁN MAGDOLNA: Épületátalakítások 2014-ben gyülekezetünkben

DIAKÓNIA

20. SÍPOS MÓNICA: Sion-házak kirándulása
21. T. KÁBAI VIRÁG: Az élelmiszer-adományokról

KOLLÉGIUMI ÉLET

22. SZALAI PIROSKA, TÓTH KÁROLYNÉ: Óvodások I. Tavaszköszöntő Városi Versmondó Találkozója
23. Beszámolók a pályázati témakörkről a Pálmácska óvodában
25. Képek
26. CSÓSZ GYÓZÓNÉ: XVII. „Velünk az Isten” Országos Bibliaismereti Verseny
28. DR. SZABÓ ILDIKÓ, SOMOGYI IZABELLA: Német diákok látogatása iskolánkban
29. KALÓZSNÉ NÉMETH IZABELLA: „Népek, nyelvek, kultúrák”

30. PÁLNÉ LENCSES SZILVIA, TURÓCZY LÁSZLÓ: Internátusi életképek

32. SZENES MÁRTONNÉ DURUCZ ANNA, JÁNOSYNNÉ BÁNSZKY ZSUZSANNA: AIESEC gyakornok gimnáziumunkban

33. KÉLEMEN ANNA: Euroscola - Az Európai Parlamentben jártunk

35. SZENES MÁRTONNÉ DURUCZ ANNA: Refis öregdiákok „közösségi szolgálata”, avagy pályaválasztási nap a gimnáziumban

36. FAZEKAS RÉKA: Sherlock Holmes nyomában

37. SZABADOS LÁSZLÓ: Minden év egy kilométer - 450 km-es kerékpártúra

KÖZÖTTÜNK ÉLNEK

39. BÁN MAGDOLNA, LIPÓTHNÉ GYULAI ANIKÓ: Beszélgetés a Vincze házaspárral

KINCSESTÁR 20.

42. BÁN MAGDOLNA: A váradi Biblia

MÚLTIDÉZŐ

43. SZÉKELYNÉ KÖRÖSI ILONA: Sándor István, a városépítő és iskolapártoló református polgármester
45. SVÉBIS MELINDA: Emlékképek

TANULMÁNY

46. VASS RÉKA: I. Rákóczi György gyülekezeteket támogató tárgybeli adományai

KITEKINTŐ

48. Egyházközségünk hírei

MÓZESKOSÁR

49. Színező

ÍZEK ÉS ÉLMÉNYEK

50. MOHÁCSI BERNADETT: A tejszín és a joghurttorta

KÖNYVAJÁNLÓ

51. Válogatás a könyvtár új könyveiből

Főszerkesztői gondolatok

Gondolatban már mindenki a nyári pihenésre gondol, mind a gyerekek, mind a pedagógusok, de mi, dolgozók is alig várjuk, hogy végre kitörjön a vakáció. A tavaszi hónapok igen mozgalmasak voltak gyülekezetünk és oktatási intézményeink életében. Több ízben fogadhattunk vendégeket, hiszen óvodánkba jöttek szavalni 17 városi óvoda gyerekei; általános iskolánkba érkeztek a XVII. „Velünk az Isten” Országos Bibliaismereti Verseny okos hittanosai és tanáraik; ill. a németországi testvériskola, a Philipp Melanchton Gymnasium diákjai igazgatójuk vezetésével és a városi iskolák diákjai egy pályázat keretében három alkalommal; Gimnáziumunkba pedig Donyeckből érkezett egy mexikói fiatalember segítőnek. Gyülekezetünk tagjai a Dunántúlra, az idősotthon lakói Gödöllőre és Budapestre kirándultak, általános iskolásaink is ellátogattak Szentendrére a Skanzenba és több budapesti múzeumba. Gimnazistáink Strasbourgban jártak, kerekkeztek 450 km-t a jubileum jegyében. Presbitereink eszmecserére gyűltek össze Emmausban, két missziós napot is tartottunk Kadafalván és Hunyadvárosban; konfirmáltak, versenyeztek és elballagtak fiataljaink. Nehéz akár egyet is kiemelni a sok beszámoló közül, hiszen nagyon élvezetes írások születtek, amelyeket mi most örömmel adunk közre. Most is élmény volt az interjúk elkészítése, hiszen az általunk már megismert kollégát most egy másik oldaláról is megismerhettük. Igyekezetünk, reméljük, nem volt hiábavaló, és a nyári hévségben minden kedves olvasónk kedvére lapozgathatja újságunkat egy kis gyümölcsös joghurttotát majszolva.

Komádi Róbert

A KRISZTUST DICSŐÍTŐ SZENTLÉLEK

„Ő engem fog dicsőíteni,
mert az enyémről merít,
és azt jelenti ki nektek.”

Jn 16:14

Szükség volt-e a pünkösd munkaszüneti nappá nyilvánítására? - teszik fel sokan a kérdést. Helyesebb lenne, ha a meglévő ünnepeket bővítenénk, tennénk hosszabbá. Mindezt akár a pünkösd, de még a karácsony másodnapjának a rovására is.

Az itt leírtak nem a vicc kategóriába tartoznak, az embereknek van idejük ilyen dolgokról is fórumbeszélgetéseket kezdeményezni, és ahhoz hozzászólni. Mindezekből az látszik, hogy szükség van az ünnepre, de nem az emlékezés végett, hanem azért, hogy pihenni tudjanak. A vallási ünnepek pedig teljesen háttérbe szorulnak.

Pünkösd is sokáig ilyen méltatlan bánásmódban részesült, még az egyházi életben is. Ezért volt örvedetes a kb. húsz esztendővel ezelőtti döntés, amikor a pünkösd „piros betűs” nap lett. Az egyház, a hívek számára ez az ünnep kiemelt kell, hogy legyen. Ezért lenne szükség még több olyan igehirdetésre, amely a Szentlélek munkájáról szól.

Bár valljuk a Szentháromságot, a Szentlélekről mégis kevés szó esik, pedig Ő ma is munkálkodik. Mit tesz a Szentlélek itt a földön? *„Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémről merít, és azt jelenti ki nektek.”* (Jn 16:14)

Dicsőíti a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Teszi ezt úgy, hogy megmutatja nekünk, ki Ő valójában, Krisztusról beszél, Róla tesz bizonyosságot. A Vigasztaló azt jelenti ki nekünk, amit az Úrtól kapott, amit Krisztus is elmondott magáról. Mi soha semmit nem láthatunk helyesen, csak ha azt Isten Lelke már kijelentette nekünk. Ő értelmezi számunkra Jézus szavait és a Szentírás tanítását, megnyitja lelkünket, és a Szentírást érthetővé teszi.

Nagy művészet valamely dolgot hűen megmagyarázni, a Szentlélek azonban a legmagasabb fokon ért ehhez a művészethez. Ő a dolgokat a maguk valóságában mutatja be. Nagy kiváltság ez, tudják ezt mindazok, akiknek e látás osztályrészük lehet.

Ezt a látást a Szentlélek adja, Ő ébreszt rá minket a bűneinkre és Jézus szeretetére is. Nem hagy minket egyedül: int, tanít, figyelmeztet. Mindezt azért, hogy Krisztusra irányítsa figyelmünket, hogy világosságot gyűjtson a világban és a mi életünkben is.

Törekedjünk ezért a Szentlélektől nyert megvilágosodásra. Ne kíváncsiságunk kielégítésére, ne saját magunk vigasztalására, hanem arra, hogy meglásuk a megdicsőült Krisztust. Bárcsak lennének hozzá méltó elképzeléseink Róla, és ne gyaláznánk méltatlan gondolatokkal Urunkat! Milyen jó, hogy Krisztus munkájának diadalra juttatása nem ügyességünktől, módszereinktől függ, hanem egyedül attól a Pártfogótól, aki garantálja, hogy Isten munkája ne maradjon félbe, és az evangélium valóban eljusson mindenható. Így kell nekünk is teljes szívvel és lélekkel bizonyosságot tenni Róla, és hirdetni az Ő dicsőségét. Akinek a szíve a Szentlélek vezetése által gazdagodott meg, az Megváltóját mérhetetlenül tudja dicsőíteni. Jöjj, Szentlélek, mutasd meg nekünk Jézus Krisztust, a mi Urunkat! Ámen

Ócsai Zoltán Pünkösd ünnepéről

Ha van ünnep, amivel nem nagyon tudunk mit kezdeni, akkor az pünkösd. Nincs ajándékozás, nincs kirakodóvásár, nincs sonka, nincs betlehemes és passiójáték. Még az oltárterítő sem fehér. Nincs aranyvasárnap és virágvasárnap, nincs advent és nincs böjt, azaz nincs előkészület. Nincs fenyőfa és nincsenek gyertyák, valahogy lemaradtak a külsőségek is. Még a királyság is rövid életű ekkor. Mitől nagyünnep mégis pünkösd, kérdezik gyakran az emberek.

Pünkösdöt nem lehet elmesélni. Nincs története, nincs eljátszható elem benne. Az egész a megértésről szól, arról, hogy az eddig történeteket most kezdjük megérteni. De a megértést, annak folyamatát már nem értjük. Pünkösdről nem szól semmi, pünkösd szól mindenről. Péterék sem beszéltek másról, mint a velük és népükkel történt régi eseményekről.

Nincs új esemény, hanem az eddigi történetek kerülnek a helyükre.

Pünkösd eredetileg aratási hálaadó ünnep. Az első betakarítás ünnepe. Nem a reménységről, hanem a beteljesedésről szól. Épp itt az ideje. Beszélni arról, ünnepelni azt, hogy valami beteljesedett, hogy valami végre sikerült. A tanítványok még az utolsó napokon is valami csodálatos fordulatban reménykedtek, de ehelyett mesterük meghalt a kereszten. A zsidók elzarándokoltak Jeruzsálembe, hogy megünnepeljék az aratás kezdetét, de ekkor ünnepelték azt is, hogy a Sínai-hegyen megkapták a törvényt. Kaptak valamit, amit nem kértek, eszükbe sem jutott. Az Isten szövetséget kötött velük, kiszabadította őket, végül kezükbe adta az élet törvényét. Ez a törvény lett számukra a jövő záloga, ez formálta és vezette őket.

Forrás: Lelkipásztor 84. évf. 2009/5. 193 p.

Túrmezei Erzsébet

Pünkösd után

Pünkösd előtt - sóvárgás titkos mélye.

Pünkösd előtt - ígéreték zenéje.

Pünkösd előtt - esedezés, esengés.

Pünkösd előtt - halk hajnali derengés.

Pünkösd előtt - szent vágyak mozdulása.

Pünkösd előtt - koldusszív tárulása.

Csendesen várni - várni, hinni, kérni!

Aztán - boldog pünkösd utánba érni!

S pünkösd után - szent égi erőt-vetten,

pünkösd után - Lélekkel telítetten,

pünkösd után - bátor tanúvá lenni,

pünkösd után - szolgálni, égni, tenni,

pünkösd után - régít kárnak ítélni,

Krisztusnak élni és másoknak élni,

minden mennyei kincset elfogadni,

és pünkösd után - adni, adni, adni!

Sören Kierkegaard Imádság

Úr Jézus Krisztus, oly sok minden van, mi vissza akar húzni minket a földre: üres ügyek, semmitmondó örömök, méltatlan gondok; oly sok dolog, ami vissza akar riasztani: a büszkeség, mely túl bártortalan ahhoz, hogy elfogadja a segítséget, a gyáva félelem, mely visszakozik, ha saját romlása árán is, a bűné, mely elfut a Szentséges tisztasága elől, ahogy a betegség menekül az orvosságtól. De a leg-erősebb mégis Te vagy: vonzz hát magadhoz minket még erősebben. Üdvözítőnknek és Megváltónknak hívunk, és azért jöttél a világra, hogy kiszabadíts minden kötelékből, mellyel gúzsba köttettünk, vagy mellyel saját magunkat kötöttük gúzsba, és hogy üdvözítsd a megváltottakat. Ez volt a Te műved, ezt teljesítetted és teljesíted a napok végezetéig, hisz, amint magad mondtad, úgy fogsz cselekedni: a Földről felemeltetve mindenkit magadhoz vonzol majd.

Bán Magdolna, Lipóthné Gyulai Anikó

Beszélgetés Galambos Péterrel

Galambos Péter tanár úrral, gimnáziumunk matematika-fizika szakos tanárával beszélgetünk, aki most lett a presbitérium kollégiumi bizottságának elnöke. Új feladatáról, presbitéri tisztségéről és családjáról is kérdeztük őt.

BESZÉLGESSÜNK EGY KICSIT ÚJ TISZTSÉGÉRŐL!

Korábban nem volt ez a bizottsági forma. Több mint húsz évig dr. Kodácsy János volt az iskolagondnok, később ő ezt a tisztséget a kollégiumi bizottságba is magával vitte. Az ő elköltözésével dr. Dömötör Endre lett a korelnök. Később javasoltak engem erre a tisztségre. Maga a bizottság jelenleg öt presbiterrel és egy külső taggal működik.

MÁS BIZOTTSÁGNAK IS TAGJA?

Nem vagyok tagja. A bizottsági rendszer átalakításakor mi választhattunk, mely bizottságban szeretnének tevékenykedni, és nekem egyértelmű volt, hogy a kollégiumit választom. Az ének-zenei bizottságot is el tudtam volna képzelni, de ahhoz csak az érdeklődés köt, és nem a szakma.

PRESBITERKÉNT HÁNYADIK CIKLUSÁT TÖLTİ?

Ez már a negyedik ciklusom. Az újrainduló gimnázium tanári testületének tagja voltam, akkor kerest meg engem Szabó Gábor esperes úr. Dunszt István tanártársammal együtt 1993 januárjában kerültünk be a presbitériumba.

MELYEK A BIZOTTSÁGOK FELADATAI?

MIVEL FOGLALKOZIK A KOLLÉGIUMI BIZOTTSÁG?

Ennek a presbitéri ciklusnak az elején úgy alakult

át a szervezeti rendszer, hogy minden presbiter tagja lett valamelyik bizottságnak. Ezeket keresztül egy-egy tag jobban beeláthat a megfelelő szolgálati területbe. Ha a presbitérium vagy az elnökség megkér minket, akkor a kollégiummal kapcsolatos ügyet véleményezhetjük, vagy tanácsot adhatunk. Másrészt: ha önálló javaslatunk van, akkor azokat az elnökségnek, illetve a presbitériumnak közvetítjük. Tehát döntés-előkészítő szerepünk van. Gondnoki feladataim között fontosnak tartom a kollégiumi szemléletet.

MESÉLJEN EGY KICSIT TANÁRI PÁLYÁJÁRÓL, HOGYAN INDULT, HOL KEZDETT EL DOLGOZNI?

Tanári pályámat 1990-ben a Bányai Júlia Gimnáziumban kezdtem. Ott egy tanévet tanítottam. Abban az időben aktív tagja voltam a gyülekezetnek. Egy istentisztelet után dr. Kodácsy János és dr. Sárközy István kerest meg, hogy szeretnék-e tagja lenni az alakuló gimnáziumi tantestületnek. Elfogadtam a felkérést, és azóta itt tanítok.

SOHA NEM IS MERÜLT FEL, HOGY MÁSHOL TANÍTSON?

Igazából nem. Jól érzem magam ebben a közösségben, és ezer szállal kötődöm ide, a gimnáziumhoz és a gyülekezethez is. A református gimnázium a „szívem csücske”, ezért sem tudom elképzelni, hogy máshová menjek.

A TANÍTOTT TANTÁRGYAI KÖZÜL MELYIK A KEDVESEBB ÖNNEK?

Nehéz megmondani. Mindkét tantárgyat, a matematikát és a fizikát is tanítom. A fizika tudománya mindig kedvesebb volt számomra, viszont a matematika tanításában több sikerélményem van. A tehetség-gondozásban pedig a fizikában voltak nagyobb eredményeim. A gimnáziumban a matematika-fizika munkaközösség vezetője vagyok.

BESZÉLGESSÜNK A CSALÁDRÓL! HONNAN SZÁRMAZIK, ISKOLÁIT HOL VÉGEZTE?

Apai ágon dunántúli származású vagyok, édesapám Komáromból került Kecskemétre. Édesanyám családja kecskeméti. A mi templomunkban keresztelték meg. A Bányai Júlia Gimnáziumban érettségiztem 1984-ben. Budapesten végeztem az egyetemet, az ELTE-re jártam.

Egyetemi éveim alatt vált fontossá, hogy egy gyülekezet életébe bekapcsolódjak. Először a budapesti református egyetemi gyülekezetbe jártam. Az ottani igehirdetések és szolgálati lehetőségek a mai napig kedves emlékek számomra.

Amikor visszajöttem Kecskemétre, itt is tudatosan kerestem a kapcsolatot a gyülekezettel. Felnőttként konfirmáltam. Bekapcsolódtam abba az ifi csoportba, amelyet Ablonczy Margit vezetett. Ez akkor egy nagyom mozgalmas ifjúsági közösség volt. Feleséggel is itt ismerkedtem meg, 1994-ben házasodtunk össze.

Családommal sok-sok szállal kötődünk mind a gyülekezethez, mind az iskolákhoz. Három gyermekünk van: Eszti, Hanna és Ági. Mindhárman a kollégium

diákjai, Eszti most érettségizik, Ági az általános iskolából ballag ebben az évben. Nem is tudták elképzelni, hogy ne itt tanuljanak, hiszen a „templom tövében” nőttek fel. Feleségem, Kati szintén itt tanít, földrajz-történelem szakos tanár.

HOGYAN LÁTJA GYÜLEKEZETÜNK JELENÉT, JÖVŐJÉT?

A statisztikai adatok természetesen engem is elgondolkodtatnak. Azt gondolom, hogy nekünk mindenképpen a reménység oldaláról kell ezt megközelítenünk. A gyülekezetnek van múltja, jelene, és jövője is lesz. Abban, hogy gyülekezetünk hogyan alakul, nekünk nagy felelősségünk van.

PRESBITER TANÁRKÉNT HOGYAN LÁTJA, MIRE KELLENE NAGYOBB HANGSÚLYT FEKTETNI? SOKAN LÁTJÁK PROBLÉMAKÉNT, HOGY A DIÁKJAINK KÉSŐBB NEM ÉPÜLNEK BE A GYÜLEKEZETBE. ÖN HOGY LÁTJA EZT?

Ez nagyon nehéz és összetett probléma. Nemcsak mi tesszük fel ezt a kérdést, sok-sok gyülekezet gondolkodik ezen. Kezdjük az iskola felől: az iskola mindig a jelenben végzi a munkáját, és a jövőben várja ennek a gyümölcseit. Úgy érzem, hogy az iskoláinknak van lelke és szellemisége. Nekünk, tanároknak hitelesnek kell lennünk, hogy lássák a diákjaink, mi is járunk templomba, ott vagyunk a gyülekezeti életben. Másrészt ebben is nehéz szétválasztani, hogy mennyi a mi felelősségünk, és mi az, ami felülről adatik. Nem mindegy, hogy a gyerekek milyen családból, milyen egyházi háttérrel jönnek hozzánk. Az iskoláink munkarendjéhez gyülekezeti alkalmak is hozzátartoznak: hétkezdő áhítatok, családi és ünnepi istentiszteletek. Az ezeken történő részvételt szabályok rendezik. Diákjaink abban az életkorban vannak, amikor a túlzott szigor és a kötelezettségek éppen ellenkező hatást váltanak ki belőlük. A külső keretek kényszerénél fontosabb, hogy a templom világát a magukénak érezzék. Ehhez fontosak azok az alkalmak, amikor a diákok maguk szolgálhatnak, maguk vehetnek részt a liturgiában. Ezek valódi élményeket adhatnak. Több ilyen lehetőség van, csak

néhányat említek: lekiólvadás, szuplikációk, énekari szolgálatok, diakóniai szolgálat, végzős diákok áhítatai. A 11 órás istentiszteletek liturgiája megváltozott az utóbbi időben, amit jónak tartok. A szolgáló osztályok tevékenyen készülnek ezekre. Természetesen az a legfontosabb, hogy az igehirdetés megszólítsa őket.

MILYEN TERÜLETEKEN SZOLGÁL MÉG GYÜLEKEZETÜNKBEN?

Presbiterként legtöbbször a családi istentiszteleteken szoktam szolgálni. Az elmúlt 25 évben több énekkarban is énekeltem: az Osváth Viktor Énekkarban és a Kecskeméti Végh Mihály Énekkarban is. Jelenleg a kollégium énekkarában, a Grádics Kórusban énekelek.

„Áldjad, lelkem, az Urat”

Zsolt 103:1a

„Az ifjakat ugyanígy intsd, hogy legyenek józanok mindenben; te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot és komolyságot.”

Tit 2:6-7

Fodor Attila

Vitaminsaláta* gyülekezeti élethez

VÁZLATOS FELJEGYZÉSGYŰJTEMÉNY A
PRESBITERI HÉTVÉGÉRŐL RÉSZTVEVŐI SZEMMEL

Elvárt feladatkörök/tulajdonságok

a lelkésztől:

1. karizmatikus, vonzó személyiség
2. személyes, egyenkénti, emberi kapcsolatot tart a gyülekezettel
3. felkészült, hűséges, terve van, kezdeményez, végrehajt
4. Krisztushoz vezető, lelkigondozó, igét hirdető
5. testvéri kapcsolatok ápolása – habituson belül – kötelező; Isten embere; pásztor; „nagyiszteletet” kiérdemlő; a helyi hagyomány ismerője, tisztelője és megtartója
6. hiteles beszédű, hiteles életű, az az ember a gyülekezetben, akinek (csak) a lelki dolgok a terepe

a presbitertől:

1. szakmáját, szaktudását adja; egyéb területen a többiekben bízuk; lelki (kis)közösség tagja
2. segítse a missziói/lelkigondozói munkát; ne csak a döntéshozatalba, hanem az előkészítésbe, gondolkodásba is legyen bevonva
3. így tud szolgálni és dönteni
4. háttország legyen a lelkész számára, hogy „lelki pásztor” lehessen; őrálló (= látó + látható); szakterületén, adottságai mentén szolgálatot vállaló
5. aktív, kritikai szemléletű, önkritikus is (!)
6. „otthon van”; gazda = kezdeményez, véd, változtat, intéz; a gyülekezet az „övé”; képzett a területén

„ASZTALI BESZÉLGETÉSEK” – VACSORA UTÁN
FELJEGYZETT MONDATOK

Mi, presbiterek, a legtöbben azzal sem vagyunk tisztában, hogy mi minden tartozik az egyházközségünkhöz. Milyen épületeknek, intézményeknek vagyunk felelősei. Hogy lehetünk így gazdák?!

Jelenleg a presbiterek nem gazdái a gyülekezetnek. A gazda ugyanis átlát, kezdeményez, „kockáztat” az előrehaladás érdekében, kilép a megszokottból, indít. Mi ezt nem tudjuk így tenni.

A presbiterek a napi ügyvitelben, gyakorlati döntéshozásban nem tudnak részt venni, de nekik nem is szükséges, mert ez az alkalmazottak feladata, lehetősége többek között az ügyek és döntések tömege, tempója miatt.

A presbiternek viszont tudnia, értenie és meglátnia kell, hogy mit és milyen céllal csinálunk. A cél és a haladási irány kijelölése már a presbitérium kizárólagos feladata és felelőssége. Ezek mentén hozhatják meg az alkalmazottak is operatív döntéseiket a napi események sodrásában.

HOGYAN MŰKÖDIK EGY PRESBITERI BIZOTTSÁG IDEÁLISAN? KIPRÓBÁLTUK „KICSIBEN”

- téma kijelölése (pl. a gyülekezetjövőkép-bizottság neve)
- vezető kijelölése
- önkéntes bizottságválasztás (ki melyikben akar részt venni)
- eredménykritérium meghatározása (milyen kimenetet, eredményt várunk a bizottságtól)

Ebből a szubjektív – teljességre nem törekvő – beszámolómban csak a gyülekezetjövőkép-bizottság munkájának eredményét foglalom itt össze.

Szeretnénk megalkotni a gyülekezet jövőjére vo-

* A vitaminok olyan szerves vegyületek, amelyek a különböző anyagcsere-folyamatokat segítik elő, melyekre a szervezetnek a normális életműködéséhez és növekedéséhez szüksége van. Kívülről való bevitelük életfontosságú. — Wikipédia

natkozó képet, illetve meglátni, magunkba engedni azt. Először is azt a tényt tudatosítottuk magunkban, hogy a jövőben azokból fog állni a gyülekezet, akik ma fiatalok. Tehát olyan jövőképet kell fogalmaznunk, amelyet a fiatalok, fiatal családok is magukévá tudnak tenni, amely őket is mozgósítja.

Másik kritériumunk az volt, hogy a jövőképünknek segítenie kell a napi döntések meghozatalában.

Végül jövőképünknek meg kell erősítenie bennünket identitásunkban.

Közös jövőképünknek pedig az egyik legfontosabb feladata: segíteni bennünket feladataink meghatározásában. Más szóval, ha van mindenki által ismert és elfogadott jövőképünk, akkor az eligazít erőforrásaink felhasználásában, s döntéseinket egyértelmű határok kijelölésével segíti.

Ezt a jövőképet végül ebben az egy mondatban találtuk meg:

„Tegetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe.”

Mit jelent ez a gyakorlatban?

- Azt, hogy olyan társaság legyünk, akinek a legjellemzőbb tulajdonsága a közösségi forma (többes számban küldetünk)
- Olyan közösség legyünk, amelynek a legjellemzőbb tulajdonsága a befogadás (névébe keresztelünk)
- Befogadó közösségünknek egyetlen legfőbb célja lehet Jézus követőivé tenni a befogadottakat (tegetek tanítványá)
- A tanítvány abban a szerencsés helyzetben van, hogy hozzáfér a Mester válaszaihoz, tehát a napi követés során felvetődő életkérdésekre, krízisekre közösségünkben, pásztori, tanítói szolgálatunkon keresztül kell eligazításnak, élettanácsadásnak érkeznie.

Van tehát már célunk, jövőképünk, most már érdekes az odavezető úton is együtt gondolkodnunk.

A „*Semper reformari debet*” szellemében „ébredjünk fel”.

Lépünk hátrébb ügyeinktől, igyekezeteinktől, harcainktól, és kérdezzük meg: „mit is mondott Jézus”? Nézzünk fel, és keressük meg szemünkkel újra a biztonságot adó határainkat, mielőtt tovább haladnánk, és egy-egy útelágazásnál döntésünket meghoznánk. Tehát: „mit is mondott Jézus?”

A reformáció lényege szerint ugyanezt tette: visszatért a sablonossá kopottól a naprakészhez.

A cél egy állandóan reformálódni kész („up-to-date”) közösség képe.

Az ilyen közösség létező kérdésekre ad naprakész válaszokat, mai emberek mai kérdéseire ad használható, továbbvihető, működő útmutatást.

Ezt Jézustól igyekszünk ellesni: „- *Mondd meg, szabad-e adót fizetnünk a császárnak? - Adjátok meg a császárnak, ami a császáré...*” Jézus itt a megszkottból kilépve, váratlan módon, de érthetően, felszabadítóan és erőt adóan igazított el, adott elvihető választ.

Nagyjából ezeröttszáz évvel ezután a beszélgetés után így fogalmazták meg reformátor eleink az akkori világ égető kérdését: „Micsoda tenéked életedben és halálodban egyetlenegy vigasztalásod?”

Újabb ötszáz évvel később, ma már talán így hangozna a legégetőbb kérdésünk: „Hol a baj, hogy boldogtalan vagyok, pedig a világ minden lehetséges igényemet igyekszik kiszolgálni?”

Mit válaszoljunk?

Mi magunk talán, akik az Emmaus házban presbiteri hétvégén a gyülekezet jövőképét formálgattuk, 10-20-30 év múlva már „csak a Sion-ház lakóiként” alkotunk imádkozó közösséget, és a gyülekezet látható oldala mögötti háttérként, mint „ima-erőmű” kérjük az erőt, a bátorságot, s mindezek tartalmát – Isten Lelkének munkálkodását gyülekezetünkben.

Simonné Bakó Mária

Missziói délután Kadafalván

Gyülekezetünk elnöksége a presbitériummal közösen feltérképezte, hogy hol vannak úgynevezett „fehér foltok” Kecskemét bel- és külterületén, ahol nincs igehirdetés, és élő gyülekezetet lehetne életre hívni.

Többek között így esett a választás Kadafalvára is. Sokan imádságban hordoztuk a lehetőséget.

Az idén tavasszal a városrészi misszióért felelős lelkipásztor, Pál Ferenc vezetésével elindult a szervezés, amely egy missziói délután tervét hozta elélni.

A Kadafalván élő református testvéreket lelkipásztoraink meglátogatták, és személyesen hívták őket a VIRÁGSZOMBATI CSALÁDOS DÉLUTÁNRA 2014. április 12-én 13 órára. Önkéntes fiataljaink segítségével erre az alkalomra szóló meghívót kapott

postaládájába minden család a faluban, illetve a falu több pontján is plakátok hirdették a jeles eseményt. A virágvasárnap előtti szombaton eljött a várva várt nap. A jól előkészített, szabadtérre meghirdetett, gazdag programot kínáló alkalom tetszett a mi Urunknak, mert szép napsütéssel ajándékozott meg bennünket.

Kuti József elnöklelkész köszöntése és a nyitó áhítat után szeretetebéden voltunk együtt mintegy 80-100 fővel. Az ízletes gulyáslevest Stein Ferenc külterületi gondnok főzte, a nőszövetség asszonyai segítettek a terítésben, tálalásban. Az ebéd utáni desszertet a FORNETTI cég ajánlotta fel.

Valóban családi alkalom volt! Hála Istennek, sok gyermek volt jelen, Lovász Ibolya népi iparművész

és a hitoktatók által vezetett húsvéti kézműves helyeket meg is rohamozták, kipróbálhatták a régi korok játékeit: a gólyalábat, a fahordót, a kockajátékokat stb.

A fiatal felnőtt bibliakör tagjai TABUK NÉLKÜLI beszélgetésre hívták a sátrukba betérőket.

A Szabó Zsuzsanna lelkész nő által kialakított IMASÁTOR az elmélyülésre vágyókat várta.

A CSÖRÖMPÖLŐK EGYÜTTES interaktív koncertje korosztályra való tekintet nélkül nagy sikert aratott. Az UGRASSZUK KI A NYULAT A BOKORBÓL elnevezésű, családok közötti vetélkedő alatt vidám és hangos nevetéstől visszhangzott a rét.

Az ARANYSZŐRŰ BÁRÁNY mesejáték, bábelőadás a gyerekeket is a színpadra csalogatta egy-egy báb „elcsenése” végett.

Az EKLEKTRÍÓ nagyszerű koncertje zárta a színes programok sorát.

A fent felsorolt előadásokat egy-egy lelkész igei gondolata vezetett be:

Kuti József az elveszett bárány, Kerekes Márton az elveszett drachma, Vincze Árpád a gazdag ifjú történetén keresztül hangsúlyozta, hogy az Isten megta-

lálja az elveszetteket. Jó a testvérekkel együtt lenni, jó egymást látni, jó egy vidám programmal teli délutánt együtt eltölteni, a templom csendjét megélni, de legjobb mindezt Jézussal Krisztussal együtt tenni. Varga Nándor a délutánt lezáró igei gondolatát Zákéus történetére fűzte fel.

Istennek hálát adva, lelkileg feltöltődve, testileg elfáradva tértünk haza.

Vegyes érzésekkel fogadtuk a hírt: HÚSVÉT VASÁRNAP ISTENTISZTELET KADAFALVÁN. A kishitűeket - köztük e sorok íróját is- megszegényítette az Úr Isten. Gyerekekkel együtt 40 fő volt jelen a 10 óra 30 perckor kezdődő istentiszteleten a Boróka utcai Szent József kápolnában. Ez a hely azóta is helyszíne az alkalmainknak.

Túl vagyunk a negyedik istentiszteleten, már volt gyerekóra is 6 fővel, a felnőttek száma 10-12 fő. Kérjük a testvéreket, hogy hordozzák imádságukban a kadafalvi gyülekezet gyarapodását. Azért is kérjük az Urat, hogy minél több új testvér is csatlakozzon hozzánk.

Pál Ferenc Gyülekezeti kirándulás a Dunántúl szívébe

2014. MÁJUS 1-3.

Gyülekezetünk kalandvágyó tagjai (49 fő) az őszi szép élmények után május első napjaiban újra felbátorodtak, de most a Dunántúl szívének meghódítása volt a cél. A háromnapos kirándulás során elsőként megtekintettük a „Királyok városát”, Székesfehérvárt. A szeszélyes időjárás ellenére megmásztuk a csókakői várat, majd Móra buszoztunk, az „ezerjó hazájába”, hiszen itt volt a szállásunk. A következő napon Pannonhalmán a főapátság monumentális épületét barangoltuk be, majd Pápa és Zirc városának különlegességeivel ismerkedtünk. Végül megnéztük Tatát, a „vizek városát” és meglátogattuk a szomódi református gyülekezetet.

Az élményekben gazdag kirándulás beszámolója a három legfiatalabb útitársaink: Pusztai Réka, Laci és Marci tollából származik.

MÁJUS 1. (CSÜTÖRTÖK)

Gyülekezeti kirándulásra mentünk a Dunántúlra. Szépen elvackoltunk a leghátsó üléseken, és Székesfehérvárig meg sem álltunk. Ott szétszóródtunk a szép régi utcákon, és ki erre, ki arra ment. Volt, aki képkiallítást nézegetett, mi például a nagymamával a játékmúzeumba mentünk. Volt ott felhúzható Bugatti és rücskös hengerű zenélőke is. A mama vett nekünk egy nagyon aranyos cicát, avagy egy makkát. Akkora fagyit kaptunk, hogy majdnem kiesett a tölcsérből, pedig csak egy gombóc volt.

Jó volt a szép régi utcákon sétálni, aztán továbbindultunk Csókakőre, a Csák nemzetség várába. Szabó Zsuzsa néni arról is mesélt, hogy később Nádasy Tamásé lett a vár, aki a Sylvester Bibliát kiadatta, amiből Kecskeméten is van egy ritka példány. Jó magas sziklán épült a vár, és mire megmásztuk, jócskán eláztunk, de megérte!

Már szinte este lett, mire Móra értünk, a templomkertben lévő szép szálláshelyünkre. A templom jócs-

kán bent van a telek belsejében, mert abban az időben, II. József alatt még ezt is meg kellett köszönni. Vadonatúj kis sípos orgona van benne és faragott deszkák. Nagyon szép. (Pusztai Réka 12 éves)

MÁJUS 2. (PÉNTEK)

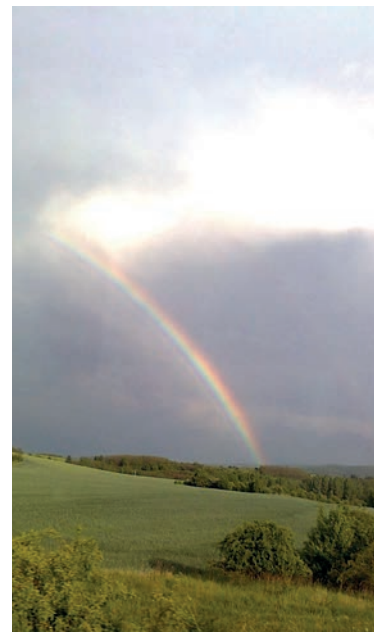
Reggel fölkeltünk, fölöltöztünk, vetettünk néhány bukfencet a matracokon, és mentünk reggelizni. Ma a Pannonhalmi Főapátságához buszoztunk először. Messziről látszott már, hogy milyen szép, de mikor megállt a busz, nagyon megijedtünk, mert egy ronda nagy betonházba tereltek bennünket. Még csak le sem volt vakolva! Itt kellett jegyet venni. Láttuk, hogy futnak a diákok az erdei ösvényen, meg hogy tornáznak az udvaron. Bemehettünk a templomba, ami csak úgy árasztotta magából a fenséget. Lett volna még ott arborétum is gyógyfüves kerttel, meg borospince is, de arra nem jutott idő, mert ebéddel vártak bennünket Pápán. Ott a templom megtekintése után szétszéledtünk. Ki a Tudományos Gyűjteménybe ment, ki csak sétálni, ki pedig a toronyba. (Mi a toronyba.) Még a harangoknál is föntebb mentünk, egy magasságban voltunk a katolikus templommal, és a messzeségben még a Ság és a Somló hegyeket is láttuk. (Már az orgona maga is olyan magasán volt a 2. emeleti karzaton, hogy majd leszédült, aki onnan lenézett.) Innen is sietni kellett tovább, Zircre. Lám,

ott is kéttornyú az apátsági templom, mint a pápai református és katolikus templomok. Az arborétum óriási, és az épp virágzó medvehagymával volt tele meg szebbnél szebb hatalmas öreg fákkal. Találtunk egy tavacskát és egy patakot, a Cuha-patakot. Még őzet is láttunk! Pompás illatkeveréket árasztott az arborétum, mert épp előtte esett. (Laci 10 éves)

MÁJUS 3. (SZOMBAT)

Korán keltünk, hogy reggeli előtt orgonálhassunk. Volt aztán áhítat is, mint előző nap. Utána Tatára indultunk csomagostól. Megnéztük ott is a szép, de eldugott református templomot, a nagy kéttornyú katolikus templomot, az Eszterházy-kastélyt, de mi elsősorban a várra fentük a fogunkat. Képről már jól ismertük, és azt hittük, ez végre nem romos vár. Hát nem az, de csak az egynegyede van már meg. De még ez is nagyon szép, kőboltozatos. A tóra néz, abban meg vadkacsák úszkáltak, az égen meg, ha jól láttuk, fekete gólya röpködött!

Délben Szomódra mentünk templomot nézni, és hogy megtudjuk a történetét. De hogy milyen kedvesek voltak az emberek Szomódon! Maradtunk volna még. Haza is értünk épségben. Itthon palacsintát sütött apja, és bablevest főzött. Így ért véget a gyülekezeti kirándulás. Köszönjük szépen! (Marci 8 éves)

„Így szól az Úr: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok...” (Jer 29:11) – megMENTELEK

Ritter Nándor

Pillanatképek a ménteleki gyülekezet életéből

Amikor megérkezünk a ménteleki református parókai kertjébe, hirtelen olyan érzésünk lesz, mintha a móríci, mikszáthi idilli nyugalomba pottyantunk volna. Templom a kertben, a parókia előtt a kispadon kismadárkák dalolnak, s itt-ott megbújik egy illatos gyöngyvirág, kikandikál egy dália, továbbstálva ízes bioalma pottyan a fejünkre, s a terebélyes diófa árnyékában végignézve a hatalmas területen, az a lelkipásztor első gondolata: milyen szépen fel lehet ezt virágoztatni a szó szoros és átvitt értelmében egyaránt!!

Érezhető talán a rövid tájfestésből is, hogy látszik, itt valaha laktak, aktív élet lehetett. Mára kicsit megváltozott, ezért is volt a hűséges, Isten ígéjéhez ragaszkodó, lelkes ménteleki gyülekezetnek az a kérése, hogy a faluban állandó lelkipásztor lakjék, bízva abban, hogy a rendszeres istentiszteletekkel, programokkal, látogatásokkal valami nyüzsgés, az élet indul el. „*Reményteljes jövőt adok...*” – jut eszembe az ígéret, az Úr pedig nem késlekedik az ígérettel.

Így kerültünk családommal 2014. február közepén Méntelekre, de szolgálatomat 2013 augusztusától látom el itt. A gyülekezet imádságos lélekkel várt, így a lelkész érkezését hosszú évek imameghallgatásának vette a kitartó nyáj. Elbeszélésükből az rajzolódom ki, hogy voltak magasságok és mélységek, s most egy ideje épp völgyben jár a gyülekezet, a templomba járó közösség 7-8 főre csökkent az elmúlt évek során. Számomra elragadó és felemelő,

ahogy ez a 7-8 ember hűségesen tette a dolgát, szolgált, imádkozott, mindvégig kitartott, bíztak abban, hogy felvirágozhat szeretett gyülekezetük.

Szavakba nem igen foglalható, pontosabban csak a meghatódottságtól dadogva lehet arról beszélni, ahogy ez a közösség várt bennünket, s vett részt tevélegesen a költöztetésben, betegeskedéseinkkor az ápolásban; sírt velünk, ha sírni kellett, örült, amikor az örömmel volt az ideje – mindezt önzetlenül, hatalmas szeretettel, féltő gondoskodással. Ritka a mai világban, hogy valaki teljes napjait szánja a közösségre önzetlenül, vagy felhívjon azért külön, hogy melyik busszal jön haza a gyermekünk, mert akkor ő is úgy időzíti munkahelyi kötelezettségét, hogy haza tudja kísérni.

Elindult az élet. Az első kertrendezés felejthetetlen élmény sokunk számára. Elkezdtük a fűnyírást, gereblyézést, vadnövények kiirtását, s akik megjelentek, mind fáradhatatlan szorgalommal munkálkodtak. A falubeli emberek a buszról, az utcáról látták, hogy itt munka folyik, s többen közülük hazaszaladtak szerszámért, s álltak be dolgozni. Ez olyan kézzelfogható megtapasztalása volt Isten országának, szeretetének, hogy nem lehet száraz szemmel beszélni erről: itt voltak az idejét ideszánó kis-és nagykamasztól kezdve a fejkendős néniig sokan.

Új időpontja lett a vasárnapi istentiszteletnek, minden vasárnap 10 órakor tartjuk, ezzel párhuzamosan pedig gyermek-istentisztelet folyik a kisteremben.

Az első alkalommal 50-60-an összegyűltünk, nyilván sokan kíváncsiak voltak az új lelkeszre. A kitartó mag hálával nézett végig, s elégedetten örült, hogy imája meghallgattatott. Azt hittük sokan, hogy ez a létszám a kezdeti lelkesedésnek köszönhető, ám hetek múlva az egyik presbitertestvér mondta őszinte felsóhajtással, hogy mekkora öröm neki, hogy egy vasárnapi alkalmon rendszeresen ilyen sokan vagyunk, ünnepekkor pedig a létszám eléri a 70-80 főt. Dicsőség Istennek!!

Minden héten pénteken 17 órakor konfirmációs előkészítőt tartunk, 18 órakor bibliaórát. Minden hónap első szerdáján nyugdíjas-bibliaóra gyűlünk össze. Havonta egyszer, a hónap utolsó vasárnapján családos délutánt rendezünk, ahol kicsik és nagyok együtt elmélkedhetünk Isten ígéről, kézműveskedünk, és mindezt játékkal és szeretetvendégséggel fűszerezük. Félévente egész napos gyülekezeti napot tartunk, szeptemberben a bográcsadag meghaladta a 100 főt; a következő május 25-én lesz, hisszük, nem kevesebb sikerrel.

Elindult az általános iskolában és az óvodában a hittanoktatás 14 fővel, s örömmel jelenthetem, idén a 18 jelentkező elsős közül 9 fő református hittanra iratkozott. Isten reményteljes jövőt ígért...

A félév alatt 3 keresztelő volt eddig, s a közeljövőben egy kislány vár még a keresztségre. Pünkösöd hétfő-

jén 5 fő konfirmál sokak örömeire.

Szerveztünk gyülekezeti bált, közös farsangi mulatságot, járt a templomban a Mikulás, és nagyon szép műsort adtak elő a gyerekek szüleikkel együtt karácsonykor és anyák napján.

A házaspárok hetében a házaspárok fogadalmukat erősíthették meg, s színvonalas műsorral, hatalmas lelkesedéssel szolgált nálunk a Kecskeméti Végh Mihály Énekkar.

Igyekszünk sokrétűen színesíteni a közösség életét, így terveink szerint 1-1 osztály időről időre bemutatkozik a Kecskeméti Református Kollégium közösségei közül. Csodálatos szolgálatukkal leptek meg legutóbb az 5.a osztályosok osztályfőnökükkel, hittanoktatójukkal és a népes számban összegyűlt szülőkkel, nagyszülőkkel.

Méntelegre érkezésünkkor olyan volt a gyülekezet és a parókia, mint egy nagyon szépen, igényesen megrajzolt színezőkönyv, amelyet Isten ceruzájával, filctollával szépen ki lehet festeni. Ezek a színeink most. Van még munka bőven, munkálkodunk; van szükség imádságra, imádkozunk; s hisszük, hogy a karzatot is szükséges lesz megnyitni; s hisszük, hogy szükséges lesz a „MegMENTELEK” gyülekezeti házat is felépíteni, hogy Isten mentő szeretetével sokakat hívhassunk oda, s épüljön a kövekből Istennek ez a kicsi, ám csodálatos közössége!!

Pintér Nóra

Konfirmáció

A konfirmáció. Egyrészt a legtöbbet vitatott egyházi gyakorlataink egyike („Elég érett lehet-e egy 14, más-hol 12 éves fiatal arra, hogy egy életre szóló módon hitet tegyen Jézus Krisztus és az egyháza mellett?"; „Lehet-e egyáltalán önkéntes egy korhoz kötött konfirmáció?", stb.). Másrészt viszont a legfelemelőbb ünnepeink közé tartozik, ahol még a leghangosabb, legtöbbet ellenkező fiatalunk is kiszáradt torokkal, remegve várja, hogy milyen áldást kap.

Gyülekezetünk mint iskolafenntartó közösség már jó néhány éve elválasztja a konfirmációs vizsgát a tényleges konfirmációtól – aminek része a bizony-ságtétel, a fogadalom és az első úrvacsoravétel. Míg az első minden, az iskolánkban református hittant tanuló 8. osztályos gyermeknek kötelező, addig a másodikról szabadon dönthetnek: kimondják-e a fogadalomtétel súlyos szavait, és kéri-e (most) a közösség és Isten Lelke megerősítését hitükre, életükre. Legtöbb gyermekünk életében ez az első, igazán jelentőségteljes döntés, (leszámítva néhol némi családi nyomást) amit maguk hozhatnak meg.

Ezzel a gyakorlattal gyülekezetünk vállalta, hogy elszakítja magát a számok bűvöletétől, és megadja a rábízott gyermekeknek azt a szabadságot, ami elő-készíthet egy érettebb, felelősségteljesebb döntést (akár most, akár később) az életükben. Fontos ezt látni.

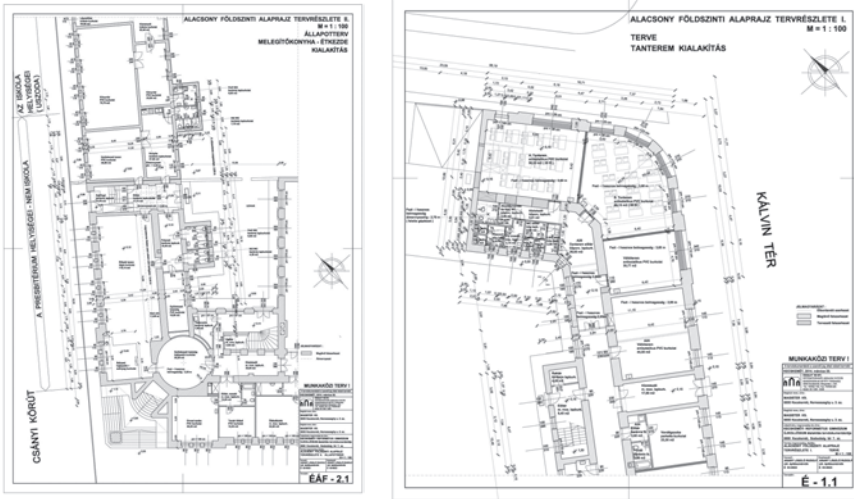
Ám fontos azt is látni, hogy a gyermekeinknek VAN BIZONYSÁGA! Méghozzá sokaknak személyes bizonyossága is. És hihetetlenül fontos, hogy mi, az őket váró, befogadó gyülekezet ezeket a személyes bizonyágtételeket is meghalljuk, miközben hallgatjuk őket, ahogy a jól ismert kérdésekre válaszolnak, vagy közösen mondják el a Heidelbergi Káté 1. válaszát. Van, aki abban ismerte fel Isten vezetését, ahogy 7. osztályosként az iskolába került; van, aki számára a hit „a legegyszerűbb kérdés a világon” (Milyen jó neki! 😊); és vannak, akik már most sok személyes kételkedést megküzdve állnak majd ki az Úr asztalához. Ezért álljon itt néhány ezekből a bizonyágtételekből:

GALAMBOS ÁGNES (8. B)

Hívő családban nőttem fel, ezért Isten létezése sosem volt kérdés számomra. Egészen kicsi voltam még, amikor először néztem végig a szüleimmel a konfirmációt, sokat gondolkodtam azon, hogy majd valamikor én fogok ott állni, és én teszek bizonyosságot a gyülekezet előtt. Ez a gondolat félelemmel vegyes izgalommal töltött el. Aztán láttam a testvéreimet is konfirmálni. Azt gondoltam, hogy én biztos nem leszek erre képes. Aztán megértettem, hogy a konfirmáció lényege nem a vizsga, hanem a fogadalomtétel, amikor elhatározom, hogy egész életemet Istenre akarom bízni. Mert az élet lényege, hogy az Úr mindennél jobban szeret bennünket, embereket, és ha rábízuk magunkat, senki nem árthat nekünk. Hálás vagyok azért, hogy júniusban én is konfirmálhatok, és bizonyosságot tehetek arról, hogy Isten milyen fontos nekem.

FRICSKA ZOÁRD (8. A)

„Miért hiszek Istenben? ... Talán ez a legegyszerűbb kérdés a világon. Ő adott nekünk mindent. Családot, szeretetet, boldogságot, az életet. Mindazt, amiért érdemes élni. A Szentírásban vigyázó keretet, útmutatást ad életünknek. Ő mindig meghallgat bennünket, még ha meg sem érdemeljük. Mindennél jobban szeret minket, és ő tudja csak, hogy mi a legjobb nekünk.”

Bán Magdolna

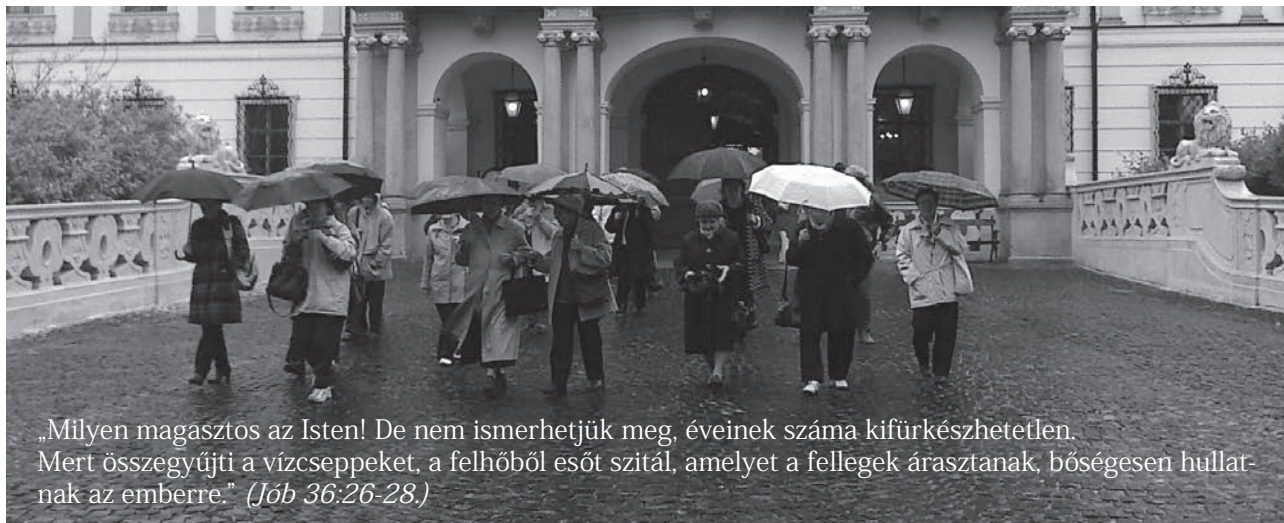
Épületátalakítások 2014-ben gyülekezetünkben

A presbitérium április 22-én tartott „maratoni” gyűlésén számos érdekes tárgysorozati pontot vitattak meg, a gyülekezeti tagokat is érintő és szerintünk érdeklődésre számot adó 5. napirendi pontról mindenképpen fontosnak tartottunk beszámolni. Varga Nándor (Igazgatótanács elnöke) és Kuti József (elnökjelölt) által előterjesztett, az idei évben megvalósuló épületátalakításokról olvashatnak az alábbiakban.

Az általános iskola 20 évvel ezelőtti elindulása óta városunk egyik legnépszerűbb, magas szakmai színvonalon működő általános iskolája lett. Igazolja ezt az ide jelentkező/felvételiző tanulók magas létszáma. Immár négy éve az első évfolyam négy osztállyal indul, ezért elhelyezésük a 2014/2015-ös tanév indulásakor már gondot okoz a fenntartónak, szeptembertől mindenképpen szükség lesz plusz két tanterem kialakítására az Újkollégium épületében. Az épület telítettsége miatt ez jelenleg a Kiskonviktusként működő helyiségekben oldható csak meg. A tanterem kialakításánál figyelembe kell venni, hogy minimum 50 m²-esek lehetnek, valamint a vizeshelyiségeknek elérhető közelségben kell lenniük, és a katasztrófavédelmi előírásoknak is mindenben meg kell felelniük. Az új osztályterem kialakí-

tása miatt azonban a Kiskonviktusnak is új helyet kell találni, így az Újkollégium ellentétes oldalán, az eddig Tóth Endre gyülekezeti teremként ismert és a hozzá tartozó körterem, zöld terem, konyha, valamint orvosi szoba és iroda helyén kerülné kiépítésre az új étkező melegítőkonyhával, tanári étkezővel. A közegészségügyi előírásoknak megfelelő és engedélyezett melegítőkonyha kialakítása május elejével már meg is kezdődött. A gyülekezeti teremben tartott bibliaórák (kékkeresztes bibliaóra, keddi bibliaóra) a parókia presbiteri termébe költöztek át. Megoldást kellett keresni a Tóth Endre gyülekezeti központ új helyének kialakítására is. Egy olyan többfunkciós közösségi tér kialakítását hagyta most jóvá a presbitérium, amely a templomhoz közel, könnyen megközelíthető helyen van, akadálymentesített és egyben multifunkcionális, akár egyszerre három alkalom is megtartható benne.

A kis és nagy csoportok elhelyezésére alkalmas új gyülekezeti központ a jelenlegi ifjúsági centrum helyére, a parókia épületének földszintjére (Kálvin tér) kerül. A beruházások az egyházközség tartalékaiból, beruházási keretéből, illetve reményeink szerint Kecskemét Megyei Jogú Város támogatásával valósulhatnak meg.

„Milyen magasztos az Isten! De nem ismerhetjük meg, éveinek száma kifürkészhetetlen. Mert összegyűjti a vízcseppeket, a felhőből esőt szítál, amelyet a fellegek árasztanak, bőségesen hullatnak az emberre.” (Jób 36:26-28.)

Sipos Mónika **Sion-házak kirándulása**

Bőséges eső hullott 2014. május 15-én sionos országjáróink fejére, amikor is útnak indult a közel 30 fős bátor és bizakodó kis csapat, nem kevesebb célt tűzve ki maga elé, mint bejárni az ócsai református templomot, a Gödöllői Királyi Kastélyt, s végezetül pillantást vetni a Seuso-kincsekre.

A négy Sion-ház vállalkozó kedvű lakóit és klubtagjait a Sion-házak vezetői, valamint lelkésze és diakónusa kísérte.

Ócsa büszkesége a román eredetű református műemléktemplom. A XIII. századi román stílusú, háromhajós, kereszthajós bazilika a premontrei rend számára épült. A hazai román építészet legértékesebb és legszebb fennmaradt magyarországi alkotása a jáki templom után. 1995-ben Europa Nostra Díjjal és az ezzel járó oklevéllel tüntették ki a pontos és körültekintő helyreállításért.

Kedves idegenvezetőnk részletesen bemutatta történetét, majd megosztotta velünk őszinte és személyes háláját, miszerint azért érzi Isten jelenlétét olyan kézzelfoghatóan e templom falai között, mert ez a monumentális épület évszázadokon keresztül mindig kizárólag templomként, Isten házáként funk-

cionált, a kezdetektől, a török hódoltság idején, a háborúk alatt is egészen napjainkig.

A 42. zsoltár első versének eléneklésével még emlékeztetessé tettük a kötömb falak rejtekét a magunk számára is.

Folytatva utunkat, éppen időben érkeztünk meg Magyarország legnagyobb alapterületű barokk műemlék-együtteséhez, a Grassalkovich-kastélyhoz Gödöllőn, mely a gróf megbízására 1735 után épült. Később a magyar állam megvásárolta, felújította és átalakította, s koronázási ajándékként I. Ferenc József és Erzsébet királyné pihenőrezidenciája lett. 1920-tól Horthy Miklós kormányzó nyári rezidenciájaként működött. A második világháborút követően a bevonuló német, majd orosz csapatok a berendezés nagy részét elszállították, illetve helyben elpusztították, a főépületben pedig szociális otthon kapott helyet. A teljes felújítás óta lenyűgöző látványt nyújt minden terme, szobája az odalátogatóknak. A kastélyban eltöltött idő feledtette az odakint egyfolytában zuhogó esőt.

Hírekből értesültünk, hogy Magyarország visszaszerzte és hazaszállította a felbecsülhetetlen értékű

kincslelet hét darabját, amelyek megtekinthetők az Országházban. Kirándulásunk azon pontjához érkezünk, amit még a legidősebbjeinknek sem volt alkalmuk megcsodálni. A Seuso-kincs néven ismert lelet a IV. században készült, 14 nagyméretű, étkezéshez és tisztálkodáshoz használt ezüstedényből, valamint a kincs elrejtéséhez szolgáló rézüstből áll. Nevét a több mint 1500 évvel ezelőtt élt tulajdonosáról, egy magas rangú római tisztségviselőről kapta, aki minden bizonnyal a mai Polgárdi környékén élt, és aki - vagy akinek öröksei - vélhetően egy barbár katonai betörés alkalmával rejtették el a kincseket a IV-V. század fordulóján. Megcsodálhattunk a vadász-, azaz

a Seuso-tálat és a geometrikus tálat, a két geometrikus kancsót, a kézmosó tálat, az illatszeres dobozt és a Dionysos-kancsót, továbbá az elrejtéshez használt rézüstöt. A kincsek regénybe illő útjáról a Parlamentig egy tartalmas cikket hallhattunk a buszon, hogy idegenvezetés híján kellően tájékozottak lehessünk úticélunk végéhez érve.

Kedves buszsofőrünk messzemenőkig segítőkész volt a zord időjárás okozta kellemetlenségek enyhítésére – lehetőség szerint mindenkit a lakóhelyéhez minél közelebb bocsátottunk otthonába.

Ha nem is a májusi eső, de maga a kirándulás számunkra sokkal inkább aranyat ért.

T. Kabai Virág **Az élelmiszer-adományokról**

A diakónus feladata abban is áll, hogy a gyülekezet figyelmét ráirányítsa a szociális problémákra, és egy ennek megfelelő életstílus kialakítására, valamint fogékonyá tegye a különböző származású, nemű és szociális háttérű gyülekezeti tagokat a Krisztus szolidaritásából fakadó egymás iránti összefogásra és helytállásra az őket körülvevő világban.

Ennek fényében szeretnénk felhívni a figyelmet az élelmiszer-adományok fontosságára. A nehéz szociális körülmények között élő embertársaink közül számosan újra és újra krízishelyzetbe kerülnek. Leginkább a kevés nyugdíjból, szociális segélyből, esetleg a hajléktalanságban élők veszélyeztetettek, akiknek az egy-egy váratlan esemény, betegség következtében hirtelen jelentkező kiadások igen gyorsan felemészthetik az amúgy is csekély forrásait. Ebben a nehéz, feszítő helyzetben találkozunk velük a Diakóniai központban. Ekkor van nagy jelentősége

az élelmiszer-adományoknak, melyekkel segíthetjük nekik ezen kritikus időszakok túlélését.

Ezért a diakóniai szolgálat szeretettel kéri a gyülekezeti tagokat, hogy adományaikkal vegyenek részt a szegények gondozásában. Amire elsősorban szükség van: tartós élelmiszer, tartalmas hús- és készételkonzervek, levespor, szalámi, keksz, valamint tisztálkodási szerek, mint például fogkefe, fogkrém, szappan, tusfürdő, illetve mosószer.

A hozzánk fordulókkal lehetőség szerint elbeszélgetünk, az adományokról nyilvántartást vezetünk, így pontosan nyomon tudjuk követni, mikor, kinek és mivel segítettünk. Ezúton is köszönjük azok nagylelkű adományát, akik már több ízben megkérdezték, hogy mivel segíthetnének, és a fentebb felsorolt adományokkal mintegy harminc nehéz helyzetben lévő embertársunknak nyújtottak gyors és hathatós segítséget. Az adományokat a Diakóniai központban, a Szarvas u. 5. szám alatt várjuk hétfőn és csütörtökön 9–12 között, illetve a 06-30-399-4311-es telefonszámon előre egyeztetve ettől eltérő időpontban is készsággal átvevessük azokat.

Szalai Piroska, Tóth Károlyné

Óvodások I. Tavaszköszöntő Városi Versmondó Találkozója a református Pálmácska óvodában

Óvodapedagógusként kiemelten fontosnak tartjuk az anyanyelvi nevelést, a szép beszédet, az irodalom megszerettetését. Példaadó óvónői beszédkulturával, a „tisza forrásból” merítkező irodalmi anyaggal, a versek, mesék igényes megválogatásával is erre törekszünk.

Helyi pedagógiai programunkban nagy hangsúlyt fektetünk a művészeti tehetséggondozásra, így a tehetséges versmondó gyermekek felfedezésére, bemutatkozási lehetőségére is.

Városi szintű versmondó találkozónk megrendezésével (melyre 2014. április 11-én, a költészet napján került sor) is ezt a célt kívántuk szolgálni. Felhívásunkra Kecskemét 17 óvodájából (egyházi, önkormányzati fenntartású, ill. magánintézmények) 21 versszerető nagycsoportos érkezett, akik klasszikus és mai magyar költők alkotásait adták elő. (óvodánkat Ballus Tivadar, Nagy Emese, Butor Márton Kadosa és Bognár Krisztina képviselte.)

A zsűri (Varga Nándor, az Igazgatótanács elnöke; Nademlejnskyné Toók Lilla, az általános iskola igazgatóhelyettese, Kiss Ferencné, a kormányhivatal munkatársa) elismerően szólt a „produkciókról”. A résztvevők értékes, igényes könyvet és oklevelet kaptak, külön dicséretben öt gyermek részesült. Örömünkre szolgált, hogy Nagy Emese (Halacska csoportos) óvodásunkat az 1. helyre sorolták.

A felkészítő óvodapedagógusoknak virággal mondtunk köszönetet.

Első alkalommal megrendezett Tavaszköszöntő Városi Versmondó Találkozókkal - az irodalmi élményen túl – új intézményünk bemutatására és az itt folyó munka megismerésére is lehetőséget biztosítottunk.

A kísérő óvónők, szülők és a zsűri körében az

eseményt értékelő felmérést végeztünk. A kitöltött kérdőívek összesítése (36 db) után 100%-os elégedettséget állapíthatunk meg, ez nagy sikerélményt jelentett számunkra. Többen gondolataikat, köszönetüket is tolmácsolták. Ezekből egy kis ízelítő:

„Sok sikert kívánok, sok ilyen színvonalas rendezvényt bonyolítson le az óvoda.”

(zsűritag véleménye)

„Nagyon köszönöm, hogy itt lehettem. Kívánok Önöknek sikeres munkát a jövőben is. Nagyon színvonalas és gyönyörű volt a rendezvény:”

„Mint magánóvoda köszönjük a meghívást. Örömmel vettünk részt a találkozón.”

„Köszönjük a meghívást! Nagyon-nagyon jól éreztük magunkat!”

„Nagyon jó szervezés, kiváló hangulat, fogadtatás, stb. Gratulálok!”

„Minden nagyon szép és jó volt, gyönyörű az óvoda. Köszönjük!”

„Köszönjük a lehetőséget. Színvonalas rendezvény volt.”

„Nagyon kedves gesztus volt a munkánk megköszönése a virággal” (kísérő óvónői vélemények)

„Nagyon kellemes, barátságos, igazán tiszta és kifinomult hangulat, lebonyolítás fogadott bennünket. Köszönet érte!” (szülő)

„Isten áldása kísérfje munkájukat!” (nagyszülő)

Főszerzőként úgy véljük, és az előbbi vélemények is azt tükrözik, hogy érdemes volt (és lesz a jövőben is) megtartani ezt a találkozót, hiszen óvodánk és az itt folyó munka jó hírért magukkal a résztvevők!

Óvodapedagógusok beszámolja a pályázati témanapokról a Pálmácska óvodában

BÁRÁNYKA VEGYES CSOPORT

Tavaszi mondókás napunk keretein belül 2014. április 4-én a Báránka csoportos gyermekek egy játékos utazáson és tudáspróbán vettek részt. A mondókás nap célja az volt, hogy minél több, korábban tanult idegen nyelvű mondókát elevenítsünk fel a gyermekekkel, pozitív attitűd alakuljon ki bennük más népek és nyelvek iránt. A témanapunk reggelén a gyerekek több tevékenység közül is választhattak a rajzos asztaloknál, plasztikgyurmából különböző figurákat, alakokat formáztak. Egy-egy elkészült formához – kígyó, csiga, perec, pogácsa - közösen mondókáztunk, énekeltünk. Az elkészült műveket a vizuális sarokban helyeztük el, hogy mindenki megtekinthesse. Ezután a gyerekeket egy közös utazásra hívtuk, melyet lovagoltató mondókákkal kezdtünk (Kipp-kopp, kalapács), majd útnak is indultunk lovainkon. Amikor már bejártuk egész Magyarországot, Németország felé vettük az irányt, először hajóval (Megy a hajó a Dunán), majd vonattal (Ziki-zaka zakatol) haladtunk úti célunk felé. Amint leráztuk magunkról az út porát, beléptünk egy óvodába, ahol illedelmesen köszöntünk a „Guten Tag” kezdetű mondókánkkal, ezután ismételtük az előző hetekben tanult német nyelvű mondókáinkat. Majd Anglia felé vettük az irányt vonattal, ahol számolni tanultunk angolul a „Five little monkey” mondóka segítségével. A legutolsó úti célunk az Amerikai Egyesült Államok volt. Mielőtt visszaindultunk volna, elkergettük az esőt, majd visszatértünk Magyarországra, ahol jóízűen megreggeliztünk. A délelőtt egy játékos tudáspróbával (Ki tud több mondókát? címmel) zárult.

A végén mindenki kapott egy kis játék figurát, a győzteseket pedig oklevéllel jutalmaztuk. Elmondhatjuk, hogy kitűzött céljaink megvalósultak, és nemcsak a gyermekek, hanem mi felnőttek is nagyon jól éreztük magunkat ezen a napon. A kis- és nagycsoportos gyermekek is felszabadultan, örömmel és boldogan kapcsolódtak be a tevékenységekbe.

CSILLAG KISCOPORT

„*Teljék a tarisznya sok piros tojással*” – ezzel a címmel kapcsolódtunk be a pályázatba.

Óvodánkban fontosnak tartjuk a népi hagyományok ápolását, ennek keretén belül működik néptáncoktatás is óvodánkban.

A népi hagyomány egyik legizgalmasabb és leglátványosabb része a húsvéti ünnepekörhöz kapcsolódó tojásfestés, tojáskeresés és locsolóvers-tanulás. Az előkészületeknél nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy csak tiszta forrásból merítsünk anyagot pl.: tojásfestés mintája, locsolóvers.

A tojásfestésre április 15-én került sor, a vizuális asztalnál kétféle technikával dolgoztak a gyerekek. A kifújtt tojásokat ecsettel, egy színnel festették, és az előre kivágott tojásformákat díszítették a kivágott mintákkal.

A vizuális tevékenység során környezet- és bőrbát anyagokat használtunk. A népi hagyományörzés mellett célunk volt a gyermekek vizuális technikájának fejlesztése is, nagy hangsúlyt fektettünk a helyes ecsetfogásra, a tiszta munkára nevelésre.

Városunkban kihalóban van a húsvéti locsolkodás

néphagyomány, ennek felelevenítésére népi locsolómondókát tanítottunk. A nemzeti identitástudat kialakítása mellett az anyanyelvi nevelés is célunk volt még. Fontosnak tartjuk az érthető, tiszta versmondást.

A délelőtti udvari tojáskereséssel zárult, melyet a gyerekek nagy izgalommal vártak.

NAPOCSKA KISC SOPORT

Május 15-én kalandoztak a Napocskák az állatvilágba egy komplex témnap során, melynek reggelén a kézművesasztalnál vártuk a gyermekeket só-lisztgyurmázni, érdeklődésüket pedig az általunk elkészített mintadarabokkal és énekszóval keltettük fel. A csoport életkorának megfelelő technikákkal dolgoztunk, formáztuk meg a gyermekek által kiválasztott állatot. Az elkészült munkákat a gyermekek tetszőlegesen díszíthették, majd délután hazavihették. Igyekeztünk a munkafolyamat közben spontán beszélgetést kezdeményezni az állatokról, kérdezzük őket kedvenceikről, számukra különleges tulajdon-

ságaikról, szokásaikról, közben egy-egy mondókéval, dalocskával biztattuk, dicsértük, jutalmaztuk kitartásukért a gyermekeket (pl. Körbe-körbe karikára; Tekeredik a kígyó; Csigabiga, told ki; Lepke, te kedves; Fecskét látok). A gyurmázást követően egy bibliaismereti foglalkozás keretein belül ismerkedtek tovább az állatvilággal, különösképpen a bibliai állatokkal. A foglalkozás elsősorban keresztyén hitéletre való nevelés. A legfőbb cél, hogy a gyermekek megismerjék és felismerjék a bibliai állatvilág sokszínűségét, Teremtőjét. Emellett fogalmazódnak meg a pedagógiai céljaink: pozitív érzelmi viszony megalkotása az állatvilág és a környezet iránt; az állatok védelmének, gondozásának, szeretetének kialakítása, megerősítése. A korcsoport sajátosságaihoz alkalmazkodva interaktív módon (játékos és mozgalmos) építettük fel a foglalkozást, melyet rövid játékkal, matricaosztással, óvónői énekszóval és imádsággal zártuk. A gyermekek nagyon élvezték a játékot és az éneklést, kedvenc szereplőjükkkel „Boróka báránnyal” szívesen báboznak mindennapjaik során.

Strasbourg látképe

Húsvétváró délután

A debreceni jogi verseny harmadik helyezettei: Csuthi Anna, Mikesi Tamás és Fazekas Réka.

Pályaválasztási nap

A Gárdonyi felolvasó verseny nyertesei

Csász Győzőné

XVII. „Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Verseny

Az idei tanévben az általános iskola immár 17. alkalommal rendezte meg a „Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Versenyt. A mostani verseny különleges volt, mert iskolánk indulásának 20. évfordulóját is ünnepeljük. A verseny vezérigéjének meghatározásakor igyekeztük ezt szem előtt tartani, így októberben az igehelyekről döntő hittanoktatói munkaközösség a 20. zsoltárt választotta az egyik kijelölt igazszakasznak minden korcsoport számára. A verseny mottóját is ebből a zsoltárból választottuk:

„Ezek a harci kocsikat, amazok a lovakat emlegetik dicsekedve, mi pedig Istenünknek, az Úrnak a nevét.”

A versenyt a korábbi években kialakult hagyományokat követve hirdettük meg, és izgalommal vártuk az iskolai csapatok jelentkezését. Ez az időszak mindig várakozással teli, és számos kérdést vet fel bennünk: Vajon idén melyik iskola csapata jelentkezik elsőként? Akik rendszeresen visszajárnak hozzánk, idén vajon eljönnek-e? Lesznek-e újak? Melyik korcsoportból jelentkeznek a legtöbben? Lesz-e jelentkező minden korcsoportban?

A jelentkezések fogadása közben Sámuel I. könyvének és a Királyok I. könyvének kijelölt igazszakaszai alapján lázasan készültek az írásbeli forduló feladatsorai, melyek a hittanoktatók kreativitását, precíz és odaadó munkáját tükrözték. A lektorálásra idén is Fodorné Ablonczy Margitot kértük, aki alaposan áttekintette és meg is oldotta a feladatlapokat, illetve véleményével, kritikájával segítette a további munkát. A versenyre 18 iskola 30 csapata adott le nevezést, a kétnapos versenyen 130 diák mérhette össze tudását, bizonyíthatta jártasságát Isten Igéjének ismeretében. Tudjuk, hogy a diákok felkészítésében többen vesznek részt a felkészítés egy-egy szeletét magukra vállalva. Van, aki az írásbelire, szóbelire, más péntek délután bemutatásra kerülő dramatizált darabok előadására készíti fel a tanítványokat. Van, aki a kötelező gyülekezeti éneket tanítja meg, más díszletet tervez, vagy lelkiileg támogatja őket. A magot sokan és sokféleképpen vetik, mire a megmérettetésre sor kerül. Nagy örömünkre szolgált, hogy a gyerekeket nemcsak felkészítő tanáraink, hanem iskolájuk igazgatója, lelkesze is elkísérte a versenyre. Volt, ahol a gyülekezet lelkipásztora is eljött a csoporttal. A verseny három nagy egységét a pénteki írásbeli, a péntek délutáni dramatizált darabok előadása, valamint a szombat délelőtti szóbeli forduló adja. Különleges színfolt a péntek délután arra, hogy minden csapat megismerhesse a másikat. Az idei évben 14 színdarabot láthattunk a hozzánk érkező csapatoktól. A zsűri - Szabóné Csökmei Edit, Draskóczy Ba-

lázs, Lehoczky Mária Magdolna és Szetey Szabolcs - külön értékelte a dramatizált darabokat kiemelve és megerősítve a pozitív elemeket.

A verseny célja az is, hogy a hozzánk érkező pedagógusok számára a verseny szakmai fejlődést, megújulást és a tapasztalatcsere-lehetőséget is kínálja. Erre a verseny alkalmával célzottan is lehetőséget biztosítunk. Az írásbeli forduló alatt a felkészítő tanárok betekintheztek az egyes korcsoportok feladatsoraiba. Erre egy külön teremben a hittanoktatók által készített prezentációk által kaptak lehetőséget, kérdezhettek, együtt gondolkodhattak, megismerkedhettek a feladatsorokat összeállító hittanoktatókkal. A feladatsorok javítása után megtekinthették csapatuk munkáját, kérdezhettek a feladatsorok javítóitól. Szombat délelőtt, amíg a diákok a szóbeli forduló érdekes, izgalmas, ügyességet, rátermettséget, kreativitást és gyorsaságot igénylő feladataival voltak elfoglalva, a tanárok számára szakmai fórumot biztosítottunk a zsűri részvételével. Itt minden zsűritag minden színpadi előadásra egyénileg reflektált, segítő kritikájával biztatta és bátorította a dramaturgiát író és betanító kollégákat.

Az eredményhirdetés előtt sokakat megmozgatott a Kalandjáték, mely során a 20. zsoldár egy-egy kiemelt szavának „helyét” kellett felderíteni a versenyzőknek városunk főterén. A helyes megfejtést adó csapatok egy tekercsdarabot kaptak, melyből a 20. zsoldárt rakhatták ki.

A versenyt a várva várt eredményhirdetés zárta, ahol a megérdemelt munka gyümölcsét ajándékok formájában arathatták a részvevők, diákok és felkészítő tanárok egyaránt.

Az idei versenyen 1. helyezést ért el Veresegyház, Budapest (Baár-Madas) és Kunszentmiklós csapata. 2. helyezéssel büszkélkedhetett Debrecen (Kölcsey), Nagykőrös, Pécs, valamint Debrecen (Református Kollégium), 3. helyezett lett Törökszentmiklós, Vészto, Veresegyház és Szigetszentmiklós csapata.

A versenyről videófelvétel és fényképanyag készült. A videófelvételt minden iskola kézhez vehette az eredményhirdetést követően. Az elkészült fényképanyagot pedig a versenyt követően feltöltöttük is-

kolánk honlapjára (www.krai.hu), így válogathatnak belőle a csapatok, illetve minden eseményről részletesen, képekkel illusztrálva számolhatnak be szüleiknek és iskolájuk minden tagjának.

A verseny lebonyolítása tantestületünk egészének háttérmunkáját igényli. A feladatlapok megírása, szerkesztése, borítékokba rendezése, a verseny programfüzetének elkészítése; a kitűzők, emléklapok, oklevelek nyomtatása, laminálása; az ajándékok kidolgozása, beszerzése, csomagolása, odaítélése; az étkezés szervezése, a tanári kávézó működtetése; a csapatok fogadása, a fénykép- és videokészítés, a teremfelügyelet, a szóbeli levezetése, a feladatsorok bemutatása, a Kalandjáték lebonyolítása, szabad program szervezése mind-mind külön embert kíván. Hálás vagyok azért, hogy olyan tantestület tagja lehetek, ahol a verseny gördülékeny lebonyolításában mindenki részt vállal, és teszi ezt Isten iránti hálából, a tőle telhető legnagyobb igyekezettel.

Külön köszönet illeti azokat, akik a hozzánk érkező és családi elszállásolást igénylő vendégek befogadásában nyújtottak segítséget; azokat, akik finom házi süteményekkel a megvendégléshez járultak hozzá; és azokat, akik nagylelkű felajánlásukkal tették még színvonalasabbá versenyünket.

A XVII. „Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Versenyt olyan református gyermekek és pedagógusok számára hirdettük meg, akik velünk együtt hiszik, megélik és tapasztalják: **VELÜNK AZ ISTEN!** Valljuk, hogy olyan versenyről, játékról van szó, amely túlmutat önmagán. Arra a megismerhető Úrra, egyetlen és tökéletes Értékre mutat, aki a gyermeket Krisztuskövetővé teheti.

Versenységünkhöz *„A hagyományokkal rendelkező és az új általános iskolai, gimnáziumi, szakközépiskolai és szakiskolai tanulók számára meghirdetett, országos, felmenő rendszerű tehetséggondozó tanulmányi és művészeti versenyek megrendezésének, továbbá hazai tanulók/ fiatalok és csapatok nemzetközi versenyeken való részvételének támogatása”* címen (NTP-TV-13-0120) pályázati úton támogatást nyújtott az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő.

Dr. Szabó Ildikó, Somogyi Izabella

Német diákok látogatása iskolánkban

A Kecskeméti Református Általános Iskola a tehetséggondozást kiemelten fontos területének tartja az idegen nyelvek alapos és készségi szintű elsajátíttatását. 2014. április 27. és május 2. között iskolánk vendége volt a németországi Philipp Melancthon Gymnasium Stephan Oelker igazgató úr vezetésével. Az egyhetes ittlétük alatt alkalmuk nyílt bepillantani iskolai életünk mindennapjaiba, megismerkedhettek hazánk és szűkebb pátriánk nevezetességeivel, majd szabadidejükben hasznos és érdekes programokon vehettek részt a tanulók, akiket az iskola két tanára is elkísért. Nagy sikert aratott bemutatkozó műsoruk iskolánk minden évben megrendezésére kerülő Nyelvi majális elnevezésű délutánján. A találkozás sikeres előkészítése, megszervezése és lebonyolítása Gyömbér Csabáné és Körmöcziné Pajor Anett tanárnők fáradhatatlan és lelkes munkájának eredménye volt.

Hadd álljon itt egy kis ízelítő a hétről egy magyar vendéglátó tollából!

Vasárnap mentünk föl Budapestre a vendégeinkért, akikkel angolul kellett beszélnünk.

Visszafelé a német cserediákok mellett ültünk, és akkor kezdtünk igazán megismerkedni.

Hétfőn bejöttek velünk az iskolába. Órák után úszni mentünk, majd megnéztük Kecskemét látványosságait.

Kedden Budapestre utaztunk. Megtekintettük a Hősök terét, a Városligetet, a Margit-szigetet, az örváltást a Sándor palotánál és a Budai várat. A nap hátralévő részében otthon játszhattunk a vendégeinkkel.

Szerdán csak az első pár tanítási órán voltunk benn, mivel lovagolni mentünk a Hírös Lovardába.

Délután a Nyelvi majálison vettünk részt. Ezután a cserediákok nagyobb részét elvittük vásárolni.

Május 1-jén családi nap volt. A fogadó gyerekek több helyre elvihették vendégeiket. Voltak, akik a majálisra vagy Ópusztaszerre, kalandparkba vagy lovagolni mentek el.

Pénteken távoztak el Kecskemétről. Szerintem mindenki élvezte a vendégeinkkel együtt töltött időt.

(Somogyi Izabella)

A két iskola vezetésének megállapodása értelmében a következő év tavaszán a kecskeméti vendéglátó gyerekek viszonozzák ezt a látogatást, melyet örömmel és izgatottan vár mindkét fél.

SOLI DEO GLORIA!

„Népek, nyelvek, kultúrák”

Kalózné Németh Izabella – **Nemzetek bemutatkozása**

A „Népek, nyelvek, kultúrák” című témanap harmadik alkalmán 2014. április 7-én került sor a nemzetek bemutatkozására. A Kecskeméti Református Kollégium dísztermében léphettek színpadra a csapatok.

Ezen a délutánon hasznos információkat kaptunk az angolul, németül, spanyolul és franciául beszélő országok gyökereiről, színes kultúrájáról, változatos mindennapjairól. Mind a német, mind az angol nyelvű népek, valamint Franciaország és Spanyolország meghatározó szerepet játszottak Európa, Amerika és a többi kontinens történelmének, gazdasági fejlődésének alakulásában, és ez természetesen tükröződik a kultúra, a művészetek és a tudomány sokszínű és sokágú kiteljesedésében is. Az országok között vannak rövid, de akár ezeréves múltra visszatekintő, a hagyományokat és népművészeteket tisztelő országok. A megszerzett tudással, a tanulók saját kulturális látókörüket bővítik, befogadóképességüket, toleranciájukat más népek, nemzetek irányában új, magasabb szintre emelik.

A délutánt Szabados László, a Kecskeméti Reformá-

tus Gimnázium földrajz-történelem szakos tanárának érdekes előadása nyitotta meg. Utazási élményeiből kaphattunk ízelítőt. Ezután következtek az iskolák produkciói.

A Kecskeméti Református Általános Iskola Walest, az Egyesült Királyság legkisebb tagját mutatta be. Hagyományos walesi néptáncsal kezdődött az előadás, majd az ország nevezetességeinek bemutatása következett. A PowerPoint prezentációt a nyolcadik évfolyamosok egyedül készítették. Megismerhettük a walesi zászlót, és végül, de nem utolsósorban walesi kifejezéseket is tanulhattunk. A közönségnek nagyon tetszett a műsor, és a szavazatok alapján a Kecskeméti Református Általános Iskola az általános iskolák között az első helyen végzett.

A verseny délutánján gyorsan repült az idő. Nem csak érdekes, szórakoztató kikapcsolódást nyújtott, de hasznos információkkal is bővítette a közönség ismereteit, tudását, ezt bizonyították az előadások tartalmára vonatkozó kérdésekre adott helyes válaszok is.

Pálné Lencsés Szilvia, Turóczy László

Internátusi életképek

Az internátusban élő diákok életében különleges helyet foglal el a búcsúzás, ballagás napja. Ilyenkor minden ünneplőbe öltözik, még egy hétköznapi csütörtök este is. A búcsúzó diákok másképpen ülnek a vacsoraasztalhoz, másképpen mennek végig az addig talán a valóságosnál is szűkebbnek vélt folyosón, másképpen vesznek részt a dísztermi áhítaton. Ezen a napon előtörnek az emlékek, és ezek fényében sok minden átértékelődik. Így történt ez most is 2014. április 24-én, amikor 32 végzős diáktól búcsúztunk.

Intézményünk nevelőtestülete abban bízunk, hogy az itt eltöltött évek alatt olyan lelki és szellemi útravalóval gazdagodnak a ránk bízott ifjak, amelyek az évek múltával nem kopnak meg, nem esnek ki abból a lelki tarisznyából, amivel útjukra bocsájtjuk őket. Reméljük, sokan vallanak majd hasonlóképpen, mint egykori diákunk:

„Húsz éve voltam kollégista. Az ember azt gondolná, hogy ennyi idő után már kezdenek unalmassá válni az eredendően vicces, mára azonban már ezerszer hallott (és elmesélt) kollégiumi történetek, mégis: ahányszor csak volt kollégiumi társakkal összejövünk, a kecskeméti évek emlékeinek fölidézése még mindig megunhatatlanul szórakoztató témának bizonyul. És ahogy telnek az évek, már nemcsak mint kiapadhatatlan humorforrást értékeljük a közösen átélteteket (úgy is!), hanem egyre inkább életünk egyik szép és meghatározó – dagályosnak tűnhet, de megkockáztatom: személyiséget formáló – szakaszának emlékeiként is tekintünk vissza rájuk.

Húsz éve persze még aligha jutottak volna eszembe a kollégiumról ilyen fennkölt gondolatok. Épp ellenkezőleg: amennyire vissza tudok emlékezni, a fiúinternátus kötöttségeit tizenéves kamaszként egymás

között közönségesen a sanyarú börtönérettel azonosítottuk. Az időnk legnagyobb részét szigorúan szabályozó napirend, a kötelező előírások végtelennek tűnő sora (a zseniális, azóta szállóigévé vált eszeresi arany szabály szerint csak egy dolog nem volt kötelező: idejárni), a nevelők állandóan figyelő jelenléte, az egykori Fráter utcai fiúinternátus 8-10 ágyas, rácsozott ablakú, végtelen mozgásigényű és hormonálisan túlfűtött kamaszokkal telezsúfolt szobái: ezek mind olyan elemei voltak az internátusi létnek, amelyek éles határvonalat húztak a „kint” és a „bent” között – és amelyek miatt kollégistaként hivatalból mindig panaszkodni kellett. De meglepő módon ugyanezek voltak a kollégiumnak azon jellegzetességei is, amelyek – utólag legalábbis így látom – valóban formálhatták a személyiségünket (merem remélni: pozitívan).

Mert lehet ugyan vitatkozni (vitatkoztunk is!) a kamasz fejjel túl szigorúnak vagy akár abszurdnak tűnő szabályok ésszerűségéről, de tény: a szűkre szabott korlátok között is mindig megtaláltuk, és megtanultuk értékelni a legkisebb kínáló lehetőséget is arra, hogy jól érezzük magunkat a kollégiumban. Akkor még kevéssel is beértük. Egy gitár, egy pár dobverő (honnan szerezhettük?), egy felfordított műanyag szemetes és néhány zseblámpa: ennyi is elegendő volt például egy-egy teljes értékű, az „előadók” és az úgynevezett „közönség” számára egyaránt emlékezetes házi koncert lebonyolításához. (Emlékezzünk meg a „műfajteremtő” együttesről: a neve Árvízkárosultak volt, sajnos hamarabb feloszlott, mint hogy szélesebb körben ismertté válhatott volna...) Nem is beszélve a kollégiumi rendszer olyan nagyvonalú engedményeiről, mint a heti egyszeri esti kimenő, vagy az, hogy egy idő után végignézhettük a tévében az este 10 óra után végződő Bajnokok Ligája-mecceket. Utólag nehéz elhinni, de az ilyen

apróságok miatt éreztük a legtöbben már akkor is úgy, hogy „buli” kollégistának lenni.

Emellett persze folyamatosan kísérleteztünk a korlátok önkényes tágításával is: nevelőink sosem tudtak (szerencsére nem is mindig akartak) elég éberek lenni ahhoz, hogy időnk legalább egy részében ne tudjunk kibújni a szabályok alól. Az így szerzett „tiltott gyümölcsök” persze mindig különösen jóízűek voltak, még akkor is, ha csak egy ellógott szilenciumról volt szó, vagy mondjuk egy becsempészett Junoszty tévéről, amin takarodó után, gyakorlatilag nullára tekert hangerő mellett nézhettünk egy Beatrice-koncertet. (A műsornak egyébként semmi jelentősége nem volt: ha történetesen a Kék fény vagy egy nemzetiségi műsor ismétlése ment volna a tévében, azt is ugyanolyan lelkesedéssel néztük volna végig.) Állandóan kerestük a korlátok gyenge pontjait, sokszor sikerrel jártunk, még többször nem: ha lebuktunk, tudomásul vettük, és alkalmazkodtunk a szabályokhoz.

De megtanultunk együtt élni nemcsak a korlátokkal, szabályokkal, hanem egymással is. A kollégiumban a legkülönbözőbb háttérű és érdeklődési körű diákok kerültek egymás mellé: volt, aki esténként kézi súlyzókkal edzette magát, és volt, aki inkább Lőrincze Lajos Nyelvművelő című könyvét olvasságta (sajnos ez ma is meglátszik rajta). Talán nem kell magyaráznom, hogy ez milyen mindennapos súrlódásokhoz vezetett, de ezek a súrlódások nem szétfeszítették a társaságot, hanem inkább lenyesegették a „vadhajtásokat”. Mindenki a szükséges mértékig alkalmazkodott a másikhöz. (Az egymáshoz való alkalmazkodást nem is éreztük különösebben terhesnek, nem emlékszem a mindennapi együttélésekből, a társaság „kulturális sokszínűségéből” eredő komolyabb konfliktusokra.) Emellett persze a maihoz képest mindenképpen spártainak mondható körülményeknek is köszönhető, hogy a Fráter utcában olyan emlékezetesen jó, sokszínű, zabolátlansága ellenére is összetartó közösség kovácsolódott össze. (Ugyanez a közösség jórészt együtt maradt az első, Fráter utcai év után szinte luxuskörülményeket teremtő új internátusban is, sőt húsz év után most már nyugodtan ki lehet jelenteni, hogy az ott szövődött barátságok

többsége egész életre szól.)

És végül a kollégium felelősségre tanított, önmagunkért és a közösségért is. Viselnünk kellett a félresikerült heccet következményét, megtanultuk, hogy ha hülyeséget csinálunk, azzal nemcsak a saját kimenőnk ugrik, hanem talán az egész szobáé. És a számtalan affér ellenére nevelőink is – bármennyire viszkethetett a tenyerük egy-egy jópofának gondolt beszélésünk után, vagy amikor az éjszaka közepén ugrasztottuk ki őket az ágyból egy petárdával („jó poén lesz”) – érzékelték, hogy a sok linkeskedés mögött formálódik bennünk valamiféle felelősségérzet, s erre építve éretlen kamaszok helyett idővel felnőttként próbáltak kezelni minket (már ha hagytuk magunkat). Nem volt könnyű dolguk, utólag is nagyra becsülöm egykori nevelőinket a béketúrásukért. Csak remélni tudom, hogy összességében ők is jó szívvel emlékeznek ránk (és nem kizárólag elretentő példaként emlegetnek).

Két évtized után is gyakran és szívesen (jókedvvel!) gondolok vissza a kollégiumi évekre: a társaságra, a saját magunk és a körülmények által teremtett állandó fesztiválhangulatra, a merevnek tűnő szabályok között is féktelenül megélt mindennapokra, sőt még az internátusi lét olyan, egykor utált tárgyi emlékeire is, mint például az internátusi füzet (amit azóta is mementóként őrzök a szekrényben)... És biztos vagyok benne, hogy ezt nem (csak) a korrall erősödő nosztalgikus érzések mondatják velem, mert jól emlékszem: szerettem kollégista lenni.

Kívánom a mai utódoknak, hogy ők is hasonlóan éljék meg az ott töltött éveket!” *(Turóczy László)*

Szenes Mártonné Durucz Anna, Jánosyné Bánszky Zsuzsanna

AIESEC gyakornok gimnáziumunkban

A mexikói Fernando Alfonso Del Valle Ponce az utóbbi egy évben Európában tartózkodott. Több közép- és kelet-európai országot bejárt, mielőtt városunkba utazott, hogy a Kecskeméti Református Gimnáziumban segítsen a spanyol- és az angolnyelv-órákon. A Puerto Penasco-i fiatalember márciusban még az ukrainai Donyeckben dolgozott fotóriporterként, de az egyre bizonytalanabb politikai helyzet miatt evakuálták. Rövid olaszországi látogatás után Kecskemétre érkezett az AIESEC nemzetközi szakmai gyakornokokat közvetítő non-profit szervezetten keresztül.

Fernandót kétnyelvű mexikóinak tekinthetjük, családjában leggyakrabban angolul beszélnek, bár anyanyelve a spanyol.

A diákok örömmel fogadták a 23 éves fiatalembert és a rendhagyó spanyol- és angolórákat. Leginkább a társalgásban, kommunikációs készségek gyakorlásában kaptak segítséget az órákon. Bár Fernando formatervezést tanult a Guadalajarai Egyetemen, önkéntesként már több helyen is kipróbálta tanári képességeit is. Remekül megtalálta a hangot a fiatalokkal. Saját, idegen nyelvi környezetben szerzett tapasztalatait felhasználva, ügyesen nyitotta meg a diákokat a beszélgetésre.

„Nekem az tetszett a legjobban hogy közvetlenül tudtunk beszélgetni, nem volt bennünk feszültség amiatt, hogy valamit rosszul mondunk. Rá voltunk kényszerítve arra, hogy használjuk a nyelvet, de élvezettel tettük, mert nem szorongtunk, élveztük

az egészet. Vele játék volt a tanulás minden perce! Kihasználtuk a lehetőséget, hogy hozzánk hasonló fiatalal beszélhettünk! Közben Fernando élményein, személyiségén keresztül belelehetünk egy tőlünk távol eső ország kultúrájába, ami szintén nagyon izgalmas volt!”- mondja Dugár Anna, 11. osztályos tanuló.

A mexikói fiatalember az iskolai órákon kívül szabadidős programokon is részt vett, délután is szívesen beszélgetett, korrepetálást tartott a hozzá forduló diákoknak. A 12. évfolyam spanyolosaitól pedig egy közös mexikói vacsora keretében búcsúztunk el. Nagy meglepetésünkre Fernando kitessékelte a tetterre kész, segíteni akaró lányokat a konyhából – azt mondta, hogy mexikói szokás szerint, ha egy férfi veszi kezébe az irányítást a konyhában, akkor csak férfiak lehetnek a kuktái is. Az ő hazájában ünnepi alkalmakkor egy-egy ilyen gesztussal hálálják meg a nőknek a gondoskodást és a finom falatokat, amelyekkel azok egész évben kiszolgálják a férfiakat, a családot. Bár a fiúknak a hagymapucolás közben nem annyira tetszett ez a szokás – volt, aki életében először fogott a kezébe fakanalat –, ez az alkalom is segített ledönteni a bennük lévő sztereotípiákat és gyakorlati tapasztalatokat gyűjteni, hogy majd annál büszkébben találják fel a lányoknak az általuk készített „burrito”-t.

A diákok sokat faggatták Fernandót az önkéntességről is. Megtudtuk, hogy Mexikóban is létezik a közösségi szolgálathoz hasonló kötelezettség, de ott az

egyetemi diploma megszerzésének feltétele a több hónapig tartó szolgálat, amelynek célja szintén a társadalmi felelősségvállalás, szolidaritás előmozdítása. Fernando véleménye szerint minden önkéntes munka során megújul az ember – ha rosszabb körülmények között szolgál, mint az általa megszokott, utána hálásabb lesz mindenért, ami számára addig természetes volt, de minden tapasztalat beépül, és gazdagítja az ember személyiségét. Mindennél fontosabbak viszont az emberi kapcsolatok, a barátságok, melyek ugyanazokra az emberi érzésekre alapoznak a világ bármely pontján. Fernando lakhelye Kecskeméten az internátusunk volt, így nemcsak iskolai, hanem szabadidős és esti

programokon is a diákok között élt, és sok jó barátot szerzett. Megtapasztalta és kedvelte a konviktus ízeit, és hétvégenként, amikor az internátus zárva volt, a Pálma Hotel vendégszeretétét is.

Közel két hónap elteltével, hétvégén búcsúztunk el Fernandótól, aki néhány nap pihenő után Újvidéken folytatja majd kalandos európai körutazását. Szeretne még eljutni Bulgáriába és Törökországba is. Hátizsákjában hordott egyszerű ruhatárát most már egy „refis” póló is gazdagítja, de reméljük, nemcsak iskolánk emblémája fogja emlékeztetni az itt töltött hetekre, hiszen a kapcsolattartás folytatódik a közösségi portálokon keresztül tanárokkal és diákokkal egyaránt.

Kelemen Anna

Euroscola – Az Európai Parlamentben jártunk

Utazni, világot látni, új dolgokat felfedezni, ismeretlen kultúrákba bepillantást nyerni a legtöbb ember szeret. De pusztán szórakozásból tesszük mindezt, vagy más célja is van? Ismereteink bővítéséhez elengedhetetlen, hogy nyitottak legyünk a világra, készek legyünk azt a lehető legtöbb oldaláról megismerni, és kisebb-nagyobb közösségeink aktív tagjaként tenni annak fejlődéséért, előrehaladásáért.

A Kecskeméti Református Gimnázium tanulóinak nem kisebb közösség, mint az Európai Unió adott lehetőséget immáron másodszor arra, hogy egy napra – az Euroscola program keretén belül – a strasbourgi székhelyű Európai Parlamentben Magyarországot képviseljék egy konferencián.

A hosszú útnak 27 diák és az iskola 11 tanára vágott neki május 7-én este. Első úti célunk az elzászi régió egyik városa, a gyönyörű Colmar volt. A városnézést követően újból buszra szálltunk, hogy elfoglaljuk szállásunkat Strasbourgban. A megérke-

zést követően a francia város utcáit róttuk. S hogy a világ kicsi-e, vagy igaz-e az állítás, hogy magyarok mindenhol élnek, nem tudjuk, viszont legnagyobb meglepetésünkre, az első pár, akiktől útbaigazítást kértünk, magyar nyelven sietett a segítségünkre.

Másnap kora reggel 24-en indultunk az Európai Parlamentbe két kísérőtanárral. A szervezők eligazítása és a reggeli után kezdetét vette az angol és francia nyelven folyó konferencia, melyet személyesen Martin Schulz, a parlament elnöke nyitott meg. Az ülésen 26 ország több mint 600 diákkal képviseltette

magát összesen. A megnyitó után az országok és a diákok iskoláinak bemutatása következett. Iskolánk csapatát Piroska Vanda és a népviseletet öltő Kiss Diána képviselte. A jelenlévőknek egy magyar találmányt, a Rubik-kockát is bemutattuk. A játékkal két vállalkozó szellemű külföldi diák próbálkozott meg, több-kevesebb sikerrel.

A szünetben kezdetét vette az Eurogame nevű játék, ahol négyfős, különböző nemzetiségű diákokból álló csapatok az EU nyelvein feltett kérdésekre válaszoltak. Ezt követően a résztvevők tematikus csoportokra osztva dolgozták ki közösen az előre kiosztott témákat (Európa jövője; az információ szabadsága és a polgári kultúra; környezetvédelem és megújuló energiák; a fiatalok foglalkoztatása; 2014 – Az élelmiszer-pazarlás elleni küzdelem európai éve), majd javaslataik egyeztetése után visszavonultak az ülésterembe, ahol a teljes parlament elé tárva azokat, szavaztak. Az Eurogame eredményhirdetése után a parlamentben töltött napunk véget ért, utazásunk azonban korántsem.

Öt nap alatt négy országban is jártunk. A parlamentből visszaérkezve belevetettük magunkat a stras-

bourgi éjszakába, megcsodáltuk a katedrális, és a város kivilágított terein sétálva gyönyörködtünk a látványban. A következő napokban ellátogattunk a Duna forrásához és a Bodentóhoz Németországba, Mainau szigetének 1.200.000 féle virágát tekinthetjük meg, Svájcban pedig a Rajna-vízesés ejtett rabul minket.

Az utolsó éjszakát az ausztriai Salzburgban, Mozart szülővárosában töltöttük. Az osztrák városban egy ismerőssel, iskolánk egykori tanulóival is találkoztunk, aki jelenleg ott folytatja tanulmányait. Utolsó napi programunk a sóbányájáról híres, egyetlen főutcából álló kisváros, Hallstatt és a Szent Benedek-rendi melki apátság volt.

Mindezen helyek által nyújtott élményekkel gazdagodva tértünk haza azzal a reménnyel, hogy lesz még alkalmunk a refiseknek ilyen vagy ehhez hasonló utazásban részt venni, s az iskola falai mögül kilépve, nemcsak a tankönyvek hasábjairól, hanem szemtől szembe megismerni a világot. Hiszen ahogy sokszor elhangzott a parlamentben: We are the future. Azaz mi vagyunk a jövő.

Az utazás résztvevői: Akócsi Zsófia, Bekány Brigitta, Balaton Vince, Balogh Máté, Boda Krisztina, Csontos Anna, Dugár Judit, Elekes Zsófia, Garzó Alexandra, Gyulai Piroska, Hamar Eszter, Hamar Katalin, Kelemen Ágnes, Kiss Diána, Körmöczy Márk, Körösi-Fehér Dorottya, Molnár Abigél, Nagy Dávid, Nagy Gabriella, Német Zsófia, Piroska Vanda, Tóth Eszter Kató, Tóthpál Zsófia, Tuska Noémi, Zolnay Zsolt, valamint Áipli Erika tanárnő, Bodor Zoltán tanár úr, Deliné Neuhauser Anikó tanárnő, Dr. Hamarné Neuhauser Ágnes tanárnő, Dunszt Orsolya tanárnő, Galambos Katalin tanárnő, Galambos Péter tanár úr, Hajnal Edina tanárnő, Harmath Sándor tanár úr, Németh Ilona tanárnő és Somogyiné Víg Szilvia tanárnő

Szenes Mártonné Durucz Anna

Refis öregdiákok „közösségi szolgálata”, avagy pályaválasztási nap a gimnáziumban

13 volt református gimnazista áldozta május 10-én a szombat délelőttjét arra, hogy segítse a mostani diákok pályaválasztását. Harmadik éve végzik ezt a szolgálatot, egyre bővülő létszámmal. A kezdeményezés ötletgazdája és első szervezője Müller Viktor, 2003-ban érettségizett diákunk volt, aki ezen az alkalmon most nem tudott itt lenni, mert az USA-ban szerzi épp újabb diplomáját.

A 10. és 11. osztályos tanulóink hallgathatták meg először az önkéntesek rövid bemutatkozását, majd 14 csoportot alkotva mélyedtek el egy-egy hivatás megismerésének rejtelseiben, és tehettek fel a legőszintébb kérdéseiket, amelyekre természetesen őszinte válaszokat kaptak. A csoportok között mozogva több hivatás képviselőjével is találkozhattak, és természetesen az egyetemi évek tapasztalatairól is információkat kaptak.

Boza Pál közgazdász energetikai projektekkel foglalkozó céget alapított, ő volt ebben az évben a pályaválasztási nap főszervezője.

A Kecskeméten dolgozókat képviselte még dr. Bartos Zoltán szakgyógyszerész, két saját patika üzemeltetője, Raskóné Boza Edit közgazdász és Zsohovszky Melinda terméktervező, valamint dr. Kósa Gábor jogász, aki a NAV Bács-Kiskun Megyei igazgatóságán végzett izgalmas felderítő munkájáról is beszélgetett a diákokkal.

Turóczy László közgazdász a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkáráként arról győzte meg a diákokat, hogy nem unalmas hivatalnoki munkát végez, hanem sokféle, érdekes, szakmai szempontból motiváló feladatai vannak.

Szenes Georgina építész mérnökkel a műegyetemi követelményeken túl a tervezés és kivitelezés, a hazai és külföldi megbízások összehasonlításáról és a

szakma szépségeiről és jelenlegi nehézségéről is beszélgettek.

Dr. Maróti Gergely biológussal amerikai és magyar kutatóintézetekben, valamint a saját, biotechnológiával, genomikával, genetikai diagnosztikával foglalkozó cégében végzett munkájáról és a Temesvári Egyetem oktatójaként nyert tapasztalataival beszélgethettek.

Dr. Svébis Márkkal a gyakorló belgyógyász és háziorvos munkájáról, Dr. Gadó Juliannával a fogorvosok feladatairól, Dr. Kiss Zsuzsannával az Országos Kardiológiai Intézetben való tevékenység szépségéről és nehézségéről beszélgettek.

Dr. Hodos Mária vegyész a HILTI –nél a vezető beosztással járó kihívásokról és konfliktusokról társaloghattak. Bialné dr. Hoffgesang Emese gyógyszerész az orvoslátogatói munkakör ismerője.

Husza Petra közgazdász pedig egy hazánkban (is) működő amerikai befektetési bank nemzetközi légkörét hozta be a díszterembe.

A csoportos beszélgetések végén az önkéntesek egy kérdőív kitöltését kérték a diákoktól, hogy jövőre még inkább úgy tudják szervezni a pályaválasztási napot, ahogy azt a tanulók hasznosnak találják. A kérdőívek kiértékelése folyamatban van, de annyi máris látszik, hogy még több volt refist, más szakmák képviselőit is meg kell majd nyerniük az ügy szolgálatának. Valamint azt is kérték diákjaink, hogy ne csak már végzettek, hanem velük párban még tanulmányaikat végző egyetemisták, főiskolások is legyenek jelen.

Az önszervező fiatal öregdiák csapat kapott tehát feladatot.

Köszönjük a mostani refisekre szánt idejüket, energiájukat, figyelmüket!

Fazekas Réka 11.a

Sherlock Holmes nyomában

(Újszerű verseny jogi ismeretekből)

A *Sherlock Holmes* című film alapján készítetek vádbeszédet Lord Blackwood ellen!

Bacsó Péter A tanú című filmjében Dániel Zoltán ellen egy koncepciót per zajlik. Történelmi ismereteitek alapján jellemezték a korszakot, valamint említetek meg néhány híres pert!

Vagy: Soroljátok fel, hogy P. G. Wodehouse Folytassa, Jeeves! című regényében milyen bűncselekményeket követnek el? Kik követik el ezeket, kapnak-e érte valamilyen büntetést?

Ilyen és ehhez hasonló feladatokkal találkozhattak a résztvevők azon a versenyen, amelyet első alkalommal rendeztek meg a Debreceni Egyetem jogi karán, az egyetem Praetor Szakkollégiuma szervezésében. A május 8-án megtartott eredményhirdetésen a Kecskeméti Református Gimnázium csapata (Csuthi Anna, Fazekas Réka és Mikesi Tamás) vehette át az első helyezettnek járó díjat.

Maga a verseny két fordulóból állt: interneten kellett megoldanunk februárban és áprilisban egy-egy feladatsort, amelyeket a kapott film- és könyvlista, illetve általános műveltségünk alapján lehetett kitölteni. Azonban nem csupán az önfelelt szórakozásról szólt a verseny, hanem arról is, mennyire értettük meg mindezen műveket és azok jogi vonatkozásait. A vilámkérdések megválaszolásán túl feladatunk volt a művekben megjelenő bűncselekmények elemzése, a tanúvallomások tanulmányozása, esszéírás különféle témákról, és ami talán a legérdekesebb volt: a vádbeszédírás.

Bár az, hogy külön listát kaptunk a megnézendő filmekről és az elolvasandó könyvekről, először talán ijesztően hangozhat, de mi igazából nagyon élveztük

a feladatoknak ezt a részét. Ezek az olvasmányok és mozifilmek ugyanis nem az időnkét vették el, hanem a műveltségünket gyarapították, és egyáltalán nem akadt közben gondunk az unatkozással sem. A könyvek, illetve novellák főleg krimik voltak, olvastuk Poe, Conan Doyle, Merle és Kosztolányi, de még a sokak számára kicsit ismeretlenebb Wilde és Wodehouse írásait is. És akkor még nem is ejtettünk szót a filmekről, amelyek talán a könyveknél is érdekfeszítőbbek voltak. Nem kellett ugyanis ismeretlen és semmitmondó alkotásokat félálomban végignéznünk: sokat már eleve ismertünk is. A Schindler listája, Gettómilliomos, A tanú és a Sherlock Holmes-filmek, úgy gondoljuk, nem csak számunkra ismertek.

Leginkább az fogott meg minket ebben a kiírásban, hogy nem olyan szürke és unalmas kérdések fogadtak minket a feladatlapok előszöri átböngészésénél, mint amihez hozzászórtunk más versenyeken, hanem valóban izgalmas kérdésekkel találkoztunk, és ha egyből nem is tudtuk a választ, izgatottan kerestünk és olvastunk utána. Első helyezésünkkel könyveket nyertünk és részvételi lehetőséget egy négynapos nyári táborban. Élmény volt számunkra mind a feladatsorok kitöltése, mind az eredményhirdetés előtti előadások végighallgatása, amelyek 10 percen megismertettek minket a zsidótörvényekkel, az orvosi felelősség kényes kérdéseivel vagy éppen a törvénytörés kialakulásának történetével. A versenyt reményeink szerint jövőre is megrendezik, és ott talán még több csapat ismerheti meg az irodalom, a filmművészet és a jog találkozásának érdekes oldalát.

Minden év egy kilométer – 450 km-es kerékpártúra

Szabados László

Minden azzal kezdődött, hogy 1564-ben megalakították Kecskeméten az első református iskolát. Ezzel lényegében eldőlt a dolog, hogy 2014-ben 450 km-t kell kerékpározni ahhoz, hogy a címben megfogalmazott vállalást teljesíteni tudjuk.

2006-ban a 400. egyházi fenntartású tanév alkalmából már szerveztünk egy hasonló kerékpártúrát, így a forgatókönyv adva volt. Számba kellett venni azokat az általános iskolákat, ahonnan diákok érkeztek a gimnáziumunkba, térkép segítségével fel kellett fűzni őket egy útvonalra, emlékpólót kellett készíttetni, majd a szállások és étkezések megszervezése következett.

Kilenc diák képviselte az iskolát, a kiválasztásnál fontos szempont volt, hogy ez egy jutalomút, de nem volt elhanyagolandó tényező a fizikai rátermettség sem.

Lelkeszi áldással és igazgatói lelkesítéssel a tarsolyunkban 2014. május 19-én reggel szálltunk nyeregbe, hogy négy nap alatt teljesítsük a kítűzött célt. Az igazgatónő arra hívta fel a figyelmünket, hogy számoljuk az éveket, és gondoljunk bele, hogy az adott településen éppen hol járunk a történelemben 1564-től számolva. Első nap Soltvadkerten szálltunk meg a helyi általános iskola tornacsarnokában, és reggel a képzeletbeli történelemben 1677-et írtunk. Szabadszállásról már 1801-ben indultunk el, hogy Ladánybenére 1909-ben érkezzünk meg. A negyedik napra már csak 105 év maradt, de mivel 10 km-rel hosszabb lett a túra, így 2024-ben értünk vissza a gimnázium udvarára.

Összesen 24 település 27 iskoláját sikerült felkeresnünk. Az általános iskolák nagyon szívesen fogadtak minket, azonnal enni- és innivalóval kínáltak meg, bemutatták az iskolát, sőt

volt olyan is, ahol a gimnáziumunkba már felvett diákokkal is találkoztunk. Nagy elismeréssel szóltak a vállalásunkról, és örömmel fogadták az általunk vitt kis ajándékosmagot, melyben helyet kapott egy kis pálma, hiszen az iskola jelmondata „Teher alatt nő a pálma”, a 450 éves jubileumi emlékműsor filmfelvétele, az internátust bemutató film és szórólap is.

Nemcsak kecskemétiak alkották a csapatot, így több diák is az élen kerékpározhatott be a saját településére, és érhetett elsőként a régi iskolájához, ahol többeket ismerősként köszöntöttek.

A próba-kerékpártúrák esős napjait feledtette a májusi nyár, a szikrázó napsütést csak a többször szemből fújó szél enyhítette.

Akik a túrát sikeresen teljesítették: Ambruska Tamás, Kesik Tamás, Mészáros Beatrix, Mezős Csaba, Ország Lilla, Rófi Dániel, Tánczos Adél, Tóth Dániel, Vincze Vilmos diákok, valamint Csizmadia Szabolcs, Szabados László, Vass Ernő tanár urak.

Bán Magdolna, Lipóthné Gyulai Anikó

Beszélgetés a Vincze házaspárral

Interjúsorozatunkban azért gondoltunk éppen Vincze Árpádra, gimnáziumunk új vallástanárára és kedves feleségére, Hős-Nagy Andreára, mert nem olyan régen érkeztek gyülekezetünkbe, így kevesen ismerik őket. A 450. évforduló kapcsán pedig olyan embereket igyekszünk most megismertetni, akik a kollégium oktatási intézményeihez kötődnek.

MIKOR ÉS HONNAN ÉRKEZTEK KECSKEMÉTRE?

ÁRPÁD: 2013 júliusában költöztünk ide, de hivatalosan augusztus 15-től szól a megbízatásom. Pécsről jöttünk, mindketten a Pécsi Református Kollégiumban dolgoztunk. Tudni kell erről az intézményről, hogy itt gimnázium, szakközépiskola, általános iskola és óvoda is működik egy OM-számon. Intézeti lelkész és gimnáziumi vallástanárr voltam itt.

ANDREA: Én egy évet tanítottam Pécsen a gimnáziumban és az általános iskolában, majd megszülettek a lányaink. Azóta gyesen vagyok.

MI ALAPJÁN DÖNTÖTTEK KECSKEMÉT MELLETT?

ÁRPÁD: A pécsi munka nagyon komplex volt. Egyedüli vallástanárr voltam a gimnáziumban, és sok volt a munkám. A kecskeméti feladatban az volt a vonzó, hogy a fókusz egyirányú, és nem kell szétaprózódni. Örültem, amikor megkerestek azzal, hogy jöjjenek a gimnáziumba vallástanárnak. Számomra a gimnáziumi korosztály vonzóbb.

PÉCS VOLT-E AZ ELSŐ SZOLGÁLATI HELYE?

ÁRPÁD: Nem, Rimaszombat volt az első szolgálati helyem. A Zsinati Irodán voltam zsinati tanácsos, és emellett az ottani Tompa Mihály Református Gimnáziumban szerveztem a hitéleti tevékenységeket, és voltam vallástanárr, bár Andi tartotta a hittanórák nagy részét.

HOL VÉGEZTÉK A TANULMÁNYAIKAT?

ÁRPÁD: A teológiát Pesten végeztem, 2000-ben fejeztem be. 1997/98-ban egy évre megszakítottam a tanulmányaimat, és a lipcsei Gustav Adolf Werk segélyszervezet ösztöndíjasaként tanultam az ottani

teológián. Ennek az ösztöndíjprogramnak 2000-tól 2003-ig a koordinátora is voltam. A három év alatt szerzett németországi tapasztalataimat a mai napig meghatározónak tartom egész életemre. 2003-tól 2007-ig Rimaszombatban éltünk és dolgoztunk mindketten a feleségemmel. A vallásanári képzést csak később, már a pécsi évek alatt végeztem el. Azóta a mentálhigiénés segítő szakképesítést is megszereztem, ami a németországi tapasztalataim mellett a másik meghatározó része szakmai fejlődésnek.

ANDREA: Itt Kecskeméten a református gimnáziumban érettségiztem. Én még az Ókollégium épületébe jártam iskolába. Érettségi után történelem-vallás-tanár szakra mentem a Károli Gáspár Református Egyetemre. Budapesten ismerkedtem meg Árpáddal a teológián. 2001-ben diplomáztam, összeházasodtunk, és mentem vele Lipcsébe két évre. Onnan pedig együtt mentünk Rimaszombatba.

HOGY ÉREZTÉK MAGUKAT SZLOVÁKIÁBAN?

ÁRPÁD: Még a házasság előtt megbeszéltük, hogy oda megyünk. Megkérdeztem Anditól, hogy van-e kedve velem jönni. Jól éreztük magunkat, mégis szerettünk volna Magyarországra jönni, hiszen nem feltétlenül lehet elvárni a házastársunktól, hogy a kisebbségi létet is vállalja. Voltak hivatalos ügyek, amelyeket nem lehetett magyarul intézni, vagy ilyen helyzetek voltak például az orvosnál vagy a bankban.

ANDREA: Jól éreztem magam Rimaszombatban. Jó volt a tanári kar, akkor kezdtem történelmet tanítani nagy óraszámban. Egy pár év után rádöbentem, hogy gyereket vállalni és nevelni itthon szeretnék.

EZEK SZERINT SZERETTEK VOLNA VISSZAJÖNNI MAGYARORSZÁGRA?

ÁRPÁD: A második ott töltött év után elkezdtek keresni a lehetőségeket Magyarországon. Először Andi kezdett el munkát keresni, mivel én akkor még nem voltam magyar állampolgár, ezért önálló gyülekezetbe nem kerülhettem volna. Akkor írt ki pályázatot

Pécs, lelkész-vallásanárt kerestek. Megpróbáltuk, és engem választottak. Beosztott lelkészi státuszba kerültem oda, így már nem volt gond az állampolgárságom. Azóta egyébként már magyar állampolgár is vagyok.

KICSIT BESZÉLGESSÜNK A CSALÁDRÓL IS! HONNAN SZÁRMAZNAK?

ANDREA: Kiskőrösön nőttem fel. Édesapám hódmezővásárhelyi, édesanyám pedig kunszentmiklósi. Kiskőrösön jártam általános iskolába, de a gimnáziumot - mint már mondtam, itt Kecskeméten a refiben végeztem. 1992 és 1996 között jártam ide, kollégista voltam. Szüleim most is Kiskőrösön élnek, már mindketten nyugdíjasok, testvérem nincs. Nagyon örülök neki, hogy közel élünk a szüleimhez, gyakran hazajárunk. Lányaink, Réka öt, Zsófi két és fél évesek. Jelenleg kisebbik lányunkkal vagyok otthon, a nagyobb már oviba jár.

ÁRPÁD: Gömör-Kishont vármegyéből, Serke településről származom. Ez a határtól légvonalban csak néhány kilométerre van. A falu arról nevezetes, hogy Lorántffy-birtok volt. A családom nagy része még mindig ott él, anyukám már nyugdíjas. Van három féltestvérem, akik katolikusok, édesapám nyomán egyedül én vagyok csak református. Édesanyám megözvegyült, és én a második házasságából születtem. Édesapám mezőgazdasággal foglalkozott, sajnos már nem él.

A távolság miatt ritkán, körülbelül évente kétszer tudunk hazamenni. Édesanyám néha meglátogat minket.

MIKOR TUDNAK BEKÖLTÖZNI A PARÓKIÁRA?

Most zajlik a felújítás, májusban költözünk. Már nagyon várjuk. *(Időközben a beköltözés is megtörtént.)*

MILYEN TERVEIK VANNAK A JÖVŐRE NÉZVE?

ÁRPÁD: Szeretném folytatni azt a munkát, amit már elkezdtem. A gimnáziumban vagyok teljes állásban

vallástanár. De emellett Kerekesné Jelényi Olgával és Jánosyné Bánszky Zsuzsával közösségépítő, konfliktuskezelő foglalkozásokat tartunk. Ennek keretében alapvetően az osztályfőnökök kérésére foglalkozunk osztályokkal. Jó lenne erre még több időt szánni. Jánosyné Zsuzsa és Pintér Nóra az év elején kezdeményeztek a gimnáziumban egy önismereti csoportot a diákoknak (ÖCSI), amihez én is csatlakoztam. Igaz, februártól húsvétig a pénteki ifi miatt átmenetileg hiányoztam ebből a csoportból, ami hiányérzetet is keltett bennem, de szerintem több csoport párhuzamos vezetését nem lehet felelősséggel vállalni. Lelkészi feladataimhoz elsődlegesen az internátus tartozik. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy szervezem a vasárnap esti áhítatokat, a csütörtöki bibliaköröket, az egyiknek vezetője is vagyok. A diákokkal rendszeresen találkozom: ismerkedő és lelkigondozói beszélgetéseket kezdeményezek.

ANDREA: Szeptembertől szeretnék dolgozni, mert kisebbik lányunk is elkezdte az óvodát.

JÓL TUDOM, HOGY HITTANKÖNYVET IS ÍR?

ÁRPÁD: Igen, gimnazista korosztály számára az ószövegségi modult szerkesztettem közösen az egyik pécsi munkatársammal, Sümeji Péterné Kingával.

A GYÜLEKEZETI LELKÉSZSÉG NEM VONZZA?

ÁRPÁD: Az igehirdetés szolgálata számomra a legteljesebb lelkészi szolgálat, minden csak ez után következhet. Mégsem szeretnék gyülekezeti lelkész lenni, mert úgy gondolom, hogy a mai világban a lelkészi szolgálatban ez csorbul a leginkább. Emellett a vallástanárság is van olyan fontos, mint a lelkészi szolgálat. Hetente tizenegy csoporttal foglalkozom, a témánk elvileg tananyag, és mégis meghatározóbb minden ismeretnél, hiszen a legbiztosabb alaphoz vezet. Emellett már annyi mindent megtanultam ezen a téren, és nem szeretném a hátam mögött hagyni a szerzett tapasztalatokat. Jó dolognak tartom, hogy itt a Kecskeméti Református Gimnáziumban és Internátusban nem aprózódik szét a munkám. Bár

szokatlan kifejezés ez a lelkészeknél, de lehet szakosodni. Valaha még a matematika-fizika szakos tanári pálya miatt jelentkeztem gimnáziumba, de Isten ezt az elképzelésemet átírta. Bizonyos értelemben mégis megvalósul: lelkész vagyok, és mégis tanári pályán. Egy dolog e téren számomra kiemelkedően hangsúlyos: a tanár! Fontos a diák, de az egyik jön, a másik megy, elballag. A tanár is fontos! Sőt egy iskola életében, légkörében, hangulatában meghatározó egy-egy tanár személyisége. Fontos, hogy egy egyházi intézményben lelkileg is ráhangolódjunk a munkánkra. Pontosan ezzel a céllal Pécsen tantesületi csendes napokat szerveztem. Ahogyan az orvos is bemosakodik a műtét előtt és után, ugyanígy fontos nekünk is a lelki ráhangolódás a tanévre. A csendes napokon mindenkit megszólítottam az óvodai dajkától a gimnáziumi tanárig. Azt mondhatom, a pécsi refi az ott eltöltött hat év alatt ebben iszonyatosan sokat fejlődött. A tagintézményi nyűgnek megélt félnapos csendes naptól eljutottunk a háromnapos ösztintézményi évkezdő csendes napokig.

MIK AZ ELTELT RÖVID IDŐ ALATT A BENYOMÁSAIK?

ANDREA: Én mindig szerettem volna Kecskemétre jönni, de nem gondoltam, hogy ennek lehet realitása. Már annyit költöztünk, hogy szeretnénk végre egy helyen maradni. A környezet is ismerős, gimnazista koromból sok embert ismerek, és több barátom is van itt.

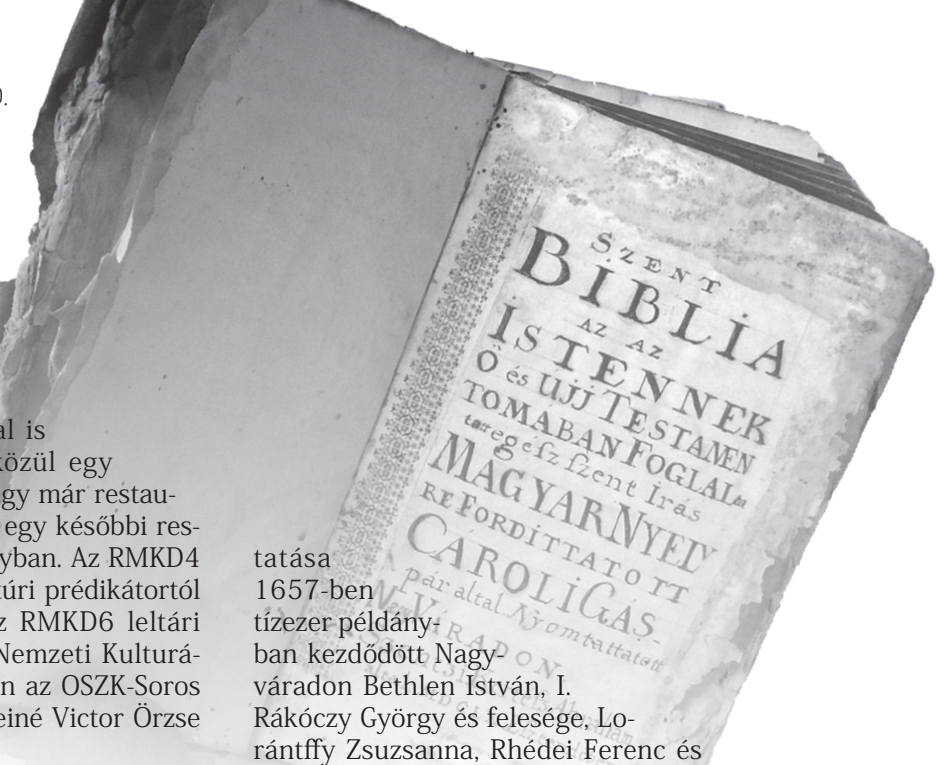
ÁRPÁD: Nagyon örülök annak, hogy tudok a hit-tanoktatásra fókuszálni. Fontosnak tartom, hogy diákközpontú legyek, értsek a fiatalok nyelvén. És remélem, a tanárokkal itt is sok közös pedagógiai, nevelési és hitéleti élményben lesz részem... talán kollégiumi keretekben is.

Bán Magdolna

A váradi Biblia

Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy a most bemutatásra kerülő Bibliának több példányával rendelkezik könyvtárunk. Ezek közül egy példány van kielégítő állapotban, egy már restaurált; továbbá van egy töredékes és egy későbbi restaurálásra váró kötet is az állományban. Az RMKD4 leltári számú kötetet Gyikó János túri prédikátortól 1838-ban kapta könyvtárunk. Az RMKD6 leltári számú Bibliát pedig 2012-ben a Nemzeti Kulturális Alap pályázatának köszönhetően az OSZK-Soros Könyvrestaurátor Műhelyben Mezeiné Victor Örzse restaurálta.

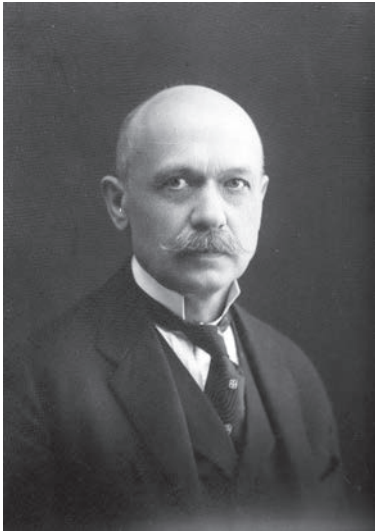
Az első Magyarországon kiadott teljes bibliafordítás az ún. vizsolyi Biblia volt 1590-ben. (Ezt követték a Szenci Molnár Albert által Hanauban 1608-ban, illetve Oppenheimben 1612-ben megjelentetett revideált kiadások.) A második hazai protestáns kiadású Biblia pedig az ún. váradi Biblia. Az egyháztörténet-szeker szerint a váradi Biblia kinyomtatásának egyik előzménye az 1619-es dordrehtei zsinat, ahol elhatározták a holland bibliafordítás kinyomtatását. A Staten Bijbel végül 1637-ben készült el, és a Hollandiában tanuló peregrinus diákok révén hamar eljutott Erdélybe is. Ennek a kiadásnak az egyik legnagyobb érdekessége az, hogy a Szentírás szövegét magyaros széljegyzetekkel látták el. Ez akkoriban komoly segítségnek számított a váradi Biblia készítői számára is, hiszen a magyar hittudósok a széljegyzeteket sokszor szó szerint átvették vagy kiegészítették. A vizsolyi Biblia ismételt, minden eddiginél alaposabb revíziójának elkészüléséhez közvetve az 1629-es nagyváradi zsinat is hozzájárult, hiszen Pécsvaradi Péter helybeli lelképásztor és társai már ekkor érezték, hogy Pázmány Péter 1613-ban és 1629-ben megjelent műveire kizárólagos és végleges választ ennek a műnek az ismételt kiadása jelenthet. Nyom-

tatása 1657-ben tízezer példányban kezdődött Nagyváradon Bethlen István, I. Rákóczy György és felesége, Lorántffy Zsuzsanna, Rhédei Ferenc és Barcsay Ákos, valamint pár tiszántúli református egyházmegye adományából. Az Újszövetség 1660-ban készült el Szenczi Kertész Ábrahám nyomdájában. A váradi Biblia nyomtatásának előkészítését (sajtó alá rendezést, javítást, jegyzetelést) id. Köleséri Sámuel, a héber és a görög nyelv professzora, a magyar puritanizmus irodalmának egyik legtermékenyebb szerzője vezette. Mellette a váradi Biblia történetének másik kulcsfontosságú szereplője maga a nyomdászmeister, aki mintegy 190 művet bocsátott közre 1639/1640 és 1667 között váradi műhelyéből.

A teljes Biblia nyomtatását végül a törökök ostroma és győzelme miatt Kolozsvárott fejezték be 1692-ben. Szenczi Kertész Ábrahám testamentumából kiderül, hogy Ali pasa nem jószívűségből engedte meg a legyőzötteknek a váradi Biblia elvitelét: ezer aranyat kapott érte.

Ennek a Bibliának a megjelentetése a magyar egyház- és művelődéstörténet szempontjából is jelképes értékű: Nagyvárad volt az akkori protestantizmus fellegrája, és ezért is történhetett, hogy éppen itt kezdtek egy újabb kiadás elkészítésébe.

Székelyné Kőrösi Ilona

Sándor István, a városépítő és iskolapártoló református polgármester

Kecskemét 19. század végi – 20. század eleji látványos fejlődése Kada Elek polgármesterségének idején zajlott. Kada leghűségesebb munkatársa és elképzeléseinek megvalósítója Sándor István volt, aki 1894-ben, jogakadémiai tanulmányait követően állt a város szolgálatába mint közigazgatási gyakornok. Ekkor még Lestár Péter polgármester munkáját segítette. Kada idején főjegyző, többek között az oktatási és kulturális terület felelőse volt. Az „aranykor” városfejlesztő, városépítő tevékenysége az ő gyakorlati irányításával valósult meg. Nevéhez kötődik többek között az Iparos Otthon, a Városi Mozi és az Újkollégium felépítésének segítése, a feltételek megteremtése. A Kada Elek által létrehozott Művésztelep működésével kapcsolatos ügyek is hozzá tartoztak. A 20. század elején a polgárosodást jelző egyesületi élet és a város hírnevét öregbítő nagyszabású kulturális rendezvények résztvevője és szervezője. 1901-ben országos hírű iparkiállítást bonyolítottak le, 1906-ban a Kossuth-szobor avatására érkezett Kecskemétre több ezer vendég. Kiemelkedő Kárpát-medencei rendezvény volt 1909 augusztusában az Országos Dalosünnep, amelynek a főszerzői és ügyvezetői feladatait Sándor István vállalta.

Kada Elek halála után sokak számára sejthető volt, hogy ő lesz a polgármesteri szék várományosa, mint aki képzettsége és szakmai gyakorlata mellett az alternáció elvének is megfelelt (ekkor még tartották azt a régi hagyományt, mely szerint katolikus polgármester után református következett). Katolikusok egy csoportja azonban kampányt indított Sándor István ellen, két katolikus jelölt érdekében. A korabeli tudósítások szerint *„a határvonalat talán akként húzhatnók meg, hogy Sándor István – aki már Kada életében is annak jobb keze volt – a demokratikus, progresszív irányú és a kulturális fejlődésben a gyorsabb tempójú haladásnak volt a híve...”* Sándor István érdekében aláírásgyűjtés indult, az ív elején ezzel a szöveggel: *„Tekintetes Közgyűlés! Városunk élére oly szakképzett, tetterős, városunk ügyeit ismerő és igazságszerető vezetőre van szükségünk, akinek e tulajdonságai általában ismeretesek és így megválasztása közmegegyezést kelt. Mivel Sándor István úr, városunk jelenlegi főjegyzője, 20 évi szolgálata alatt bebizonyította, hogy ezekkel a képességekkel rendelkezik, alulírott törvényhatósági bizottsági tagok a város közönsége érdekében valóban látjuk, hogy városunk vezetését őreá bíz-*

zuk: ezért a tekintetes Közgyűlésnek Sándor István főjegyző urat ajánljuk városunk polgármesterévé megválasztani. Kecskemét, 1913. július hó. Az aláírók névsorában található többek között Horváth Mihály orvos, Mészáros János református lelkész, a Dömötör és a Szappanos család több tagja, Györffy Pál, Muraközy Imre, Szél János, Sárközy László, dr. Kiss Béla, Katona Mihály, Kada Endre, Mohácsy Lajos (Kada Elek rokona), Katona József, Katona Zsigmond, Pásthy Károly, Kerekes József, Révay László, Garzó Béla, a Gyenes és a Dékány család tagjai, Losonczi László, dr. Joó Gyula, dr. Szabó Iván. (Forrás: a lezármazottak által megőrzött eredeti dokumentum). Az 1913. augusztus 28-ára kitűzött választást nagy többséggel Sándor István nyerte. Beiktatási beszédében megemlékezett Kada Elekről, majd kifejtette alapelveit, városigazgatási és városfejlesztési konkrét programját, amelyből a legfontosabbak címszavakban: tisztességes és megbízható közigazgatás, a mezőgazdaság, ipar és kereskedelem együttes fejlesztése, szakképzés, a tanyai lakosság érdekei, kórház és közegészségügy, vízvezeték, közlekedés és állomásbővítés, céltudatos telekpolitika, városrendezés, szabályozás, lakásépítés, népoktatás, kultúra. A választási küzdelemre utalva, szükségesnek tartotta kijelenteni: *„Mint ember, egyháznak mindig hű fia voltam és mint eddig, ezután is igyekezni fogok annak érdekeit, felvirágzását az egyház belső életében szerény képességeim szerint előmozdítani. Országos politikai kérdésekben is van ismert pártállásom, véleményem és mint állampolgár, nézetemet ezután is vallani és érvényesíteni igyekezem. De mindig tiszteletben tartottam és ezután is tiszteletben fogom tartani mások vallásos és politikai meggyőződését.*” Végül a pártatlan, részrehajlás nélküli, egyetemes kecskeméti érdekeket szolgáló köztiszt-

viselői magatartásról szólt, amelynek szellemében munkáját folytatni kívánta.

Kada Elek kezdettől fogva helyettesének és utódának tekintette őt. Kecskeméten szájhagyomány útján terjedt az az anekdota, amelyet Sándor István csak a választás után hallott: amikor a református egyháztanács igazgatót keresett a Jogakadémiára, és ki akarták kérni a városházáról, Kada azt felelte: *„Elhiszem, hogy jó lenne az uraknak, de akkor ki lesz utánam a polgármester!”*

Sándor István személyének és programjának kedvező fogadtatására jellemző, hogy még a Magyar Alföld című lap is úgy fogalmazott 1913. augusztus 31-i számában, hogy az új polgármester ugyan nem a munkásság választottja, de tisztességes, szorgalmas, és országos hírű szaktekintély, s *„a polgárok meg lehetnek elégedve ezzel a programmal, amelynél különbet, okosabbat, tudományosabbat ma egy vidéki város polgármestere sem nyújthat.”*

Sándor Istvánnak jelentős szerepe volt abban, hogy az Újkollégium egy tágas főtéri telken épülhetett meg. Az egyháztanács takarékoságból az Ókollégium épületének átalakításával szerette volna megoldani a Főgimnázium és a Jogakadémia bővítési igényeit, Sándor István javaslatára azonban vállalták az új építkezést. Mészáros János lelkéssel együtt járták ki, hogy az új épület ne a Rákóczi útra vagy egy távolabbi helyre kerüljön, hanem az akkor alakuló főtér meghatározó építészeti alkotása legyen.

Az első világháború idején a legtöbb iskolát igénybe vették katonai célokra. A polgármester segítségével az Újkollégium épületét sikerült ettől megmenteni, csak egy részében rendeztek be hadikórházat. A lefoglalt iskolák közül több intézmény tanulói számára az Újkollégium épületében szorítottak helyet.

Svébis Melinda

Emlékek

A Református Kollégiumban 12 évet töltöttem, hiszen nemcsak a gimnázium nebulója voltam 6 évig, hanem már az általános iskolát is a kollégium berkein belül kezdtem. Így elég sok meghatározó élményem van, csak

egyet kiemelni nem is tudnék. Ami legelőször eszembe jut, az a hatalmas épület, amely olyan szépen áll Kecskemét főterén a templomunkkal együtt, hogy a mai napig tiszteletet parancsol minden járókelőnek. Szerettem a végeláthatatlan folyósokat, csigalépcsőket, az oszlopos tereket; olyan érzés volt, mintha én is egy Harry Potter-es roxfordi varázskastélyban tölteném el az iskolaéveket. Az osztályunk nagyon erős, összetartó szellemű volt, mindig akadt valaki, aki segített a másoknak, legyen szó elfelejtett házi feladról vagy csak egy rossz hangulatú napról. Ná-lunk az otthonról hozott szendvics, torta, süti mind közös volt, megosztottuk egymással, és a kávéautomatát is szerettük kifosztani.

Meghatározó élményem volt, hogy engem ért az a

megtiszteltetés, hogy 6 éven keresztül minden nap én mehettem Dr. Horváth Alajosné tanárnőért a tanári szoba elé, és kísérhettem le az osztálytermünkbe, hogy emelt szintű matematikával okítson bennünket. Szabados László osztályfőnököm csak úgy hívott: „a hű fegyverhordozó”. Ez egy olyan cím volt, amit valahol szívesen vettem magamra. A legszebb emlékem mégis a szalagavatóhoz kapcsolódik a készülődés és a vele járó sok izgalom miatt. Az volt a célunk, hogy egy életre szóló élményünk legyen, és lenyűgözzük a tanárokat, szülőket egyaránt.

Ennyi idő távlatából tudom, hogy jó döntés volt a református gimnáziumba járnom, mert látom, hogy az a sok érték és tudás, amit onnan hozok, mennyit ér a felnőtt életben. Mert igenis él bennem a hit és bizodalom, akármerre is sodor az élet, hiszen az Úr mondta:

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!”
Nagyon jó ezt napról napra átélni.

HÍREK

Beszámoló a Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtára és Levéltára részére a gyűjtemények védelmét szolgáló eszközök beszerzéséről

Pályázati azonosító: 3505/02591

Gyűjtemények védelmét szolgáló eszközök beszerzésére

Nagy örömmel számolunk be arról, hogy a Nemzeti Kulturális Alap Közgyűjtemények Kollégiuma által a Gyűjtemények védelmét szolgáló eszközök beszerzésére kiírt pályázaton 277.000,- Ft támogatásban részesültünk, amelyből 254.241,- Ft-ot használtunk fel. A megnyert összeget savmentes dobozokra, valamint hő- és páratartalom-mérő műszerek vásárlására fordítottuk. Ez azért is különösen fontos és örömteli számunkra, mert ez az első alkalom, hogy levéltárunk elindulhatott egy pályázaton.

Levéltárunk a 17. századból több iratot is őriz, amelyek állagmegóvása csak savmentes dobozban lenne megfelelően biztosítva, de ez sajnos eddig nem állt rendelkezésünkre. A levéltár szakszerű kialakításánál a rendezésen felül az állományvédelmi szempontokat is próbáljuk szem előtt tartani. Ezért is pályáztunk elsősorban az állományvédelmi eszközök beszerzésére.

Vass Réka

I. Rákóczi György gyülekezeteiket támogató tárgybéli adományai

I. Rákóczi György nem véletlenül kapta meg az utókortól a „Bibliás őrálló fejedelem” jelzöt, hiszen őrállóként állt egyházunk mellett. Ehhez a feladathoz hozzátartozott a gyülekezeteiket támogatása, melyről a fejedelem a legnehezebb időkben sem feledkezett meg. Gondot viselt arra, hogy a templomoknak legyen megfelelő felszerelése, ezért gyakran szerepeltek adományai között harangok, hogy a híveket hívogassa az istentiszteleti alkalmakra; és igen értékes úrvacsorai edények, hogy a gyülekezet tagjai méltóképpen megélhessék az úrvacsorai közösséget.

A Kecskeméti Református Egyházközség Rákóczi-harangja

A kép az alábbi linken található:
<http://www.magyarharangok.hu/kecskemet.html>

Valamennyi, a fejedelem által öntetett harang palástján szerepel jelmondata: „*Non est volentis neque currentis sed miserantis dei*” –

„*Nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené*” (Rm 9:16).

Az általa adományozott harangok közül a leghíresebb a debreceni Református Nagytemplom Rákóczi-harangja, melynek újraöntött mása a nyugati toronyban lakik. Az eredeti harangot I. Rákóczi György erdélyi fejedelem öntette Régner János németprónai mesterrel a rakamazi csatában az ellenségtől zsákmányolt császári ágyúkból 1636-ban Gyulafehérvárott. Az eredetileg 5600 kg-os harang az 1802-es tűzvész alkalmával leesett és megrepedt, ezért volt szükség az újraöntésére. Ma 600 kg-mal könnyebb mása az ország legnagyobb református harangja.¹

Az előzőhöz hasonlóan a fejedelem híres harangadományai közé tartozik az a harang, amelyet a kecskeméti gyülekezetnek adományozott 1641-ben, miután a gyülekezet előjárói ilyen irányú kérést intéztek hozzá. Az adománylevelét azt is tanúsítja, hogy a fejedelem szívesen és gyorsan tett eleget a gyülekezet kérésének, hiszen a március 2-án írt kérelemre április 8-án azt válaszolja:

„... az harangot már elkészítettük, s ki is küldtük kívánságotok szerint; adja Isten, Világ végezetig, keresztvény Ecclesiáknak szolgálhasson.”²

A 16 mázsa súlyú harangot egy ellenségtől zsákmányolt ágyúból és puskaporból öntette, és így került a gyülekezet fatemplomába. Ez a harang csaknem 200 évig állt szolgálatban, de azután megrepedt, így

1. <http://www.magyarharangok.hu/debrecen.html> Letöltés ideje: 2013.03.03.

2. TOLLAS Béla: A kecskeméti református templom története. 6.

az eredeti harangot összeöntötték egy másikkal.³ A zborói udvari kápolna második harangját szintén a fejedelem adományozta. A harang egyik oldalán latin nyelven szerepel az adományozó neve és rangja, valamint a megajándékozott gyülekezet megnevezése és az adományozás időpontja. A másik oldalán a Rákóczi család címere található a fejedelem jelmondatával.⁴

A fejedelemnek a gyöngyösi gyülekezet előjáróihoz írott levele is arról tanúskodik, hogy harangjukat ők is tőle kapták:

„Az gyöngyösi orthodoxa számára öntetvén egy harangot, melyet Ónodig akarván kiszállítani, parancsoljuk azért kegyelmesen minden rendbelieknek, hogy az harang mellett lévő embereknek requisitíójokra mindenütt az harang alá szekeret adván és eleiben elegendő jó vonó marhákat kísértsék ki békével, az harang mellett lévő embereknek pedig gazdálkodjanak illendőképen.”⁵

A Rákóczi György által adományozott úrvacsorai alkalmakra szolgáló edények közül a leghíresebb az ún. „Brózer-serleg”. Ezt a fejedelem 1641-ben ajándékozta a kolozsvári Farkas utcai református gyülekezetnek. Ehhez hasonló tárgy nem ismert, hiszen díszítőmotívumai és készítésének technikája is egészen eltér a korban ismertektől, mivel nem délnémet, hanem elsősorban francia és holland tárgyakon fellelhető díszítőelemek ékesítik. Ennek oka az, hogy a kelyhet készítő Brózer István vándorlással alkalmával két évet Párizsban tartózkodott. Ott az udvari ötvösöknél jutott hozzá olyan mintalapokhoz, melyeknek alapján elkészítette a kelyhet. A kehely felső részén 18 domborított medalion van, melyek Krisztus szenvedéstörténetét ábrázolják a nagycsütörtöki eseményektől egészen a sírba tetelig. A cuppa belsejébe forrasztott zománcozott

lemezen Erdély és a Rákóczi család egyesített címere, valamint latin nyelven a fejedelem címei és az adományozás dátuma szerepel. A külső perem latin feliratot idéz a Mt 26, 27 és az 1Kor 11, 25 versekből.⁶ A kelyhet feltételezhetően 1641 karácsonyán használhatták először.⁷

A mádi református gyülekezetnek Rákóczi egy úrvacsorai kannát adományozott, amelynek testvérdarabjai a tolcsvai, sátoraljaújhelyi és az ónodi gyülekezetekhez kerültek. Az ezüst, de részben aranyozott kannát ismeretlen, valószínűleg erdélyi mester készítette 1637 körül. A kannán megtalálható a fejedelem címere nevével és címeinek felsorolásával. A címer alatt és fölött újszövetségi igeszakaszok (Mt 26,27 és Róm 9,16-17) találhatóak, a kanna szájperemén pedig úrvacsorára utaló igék olvashatók (1Kor 11,25; Lk 22,20 és 1Kor 10,16).

Brózer-serleg

A kép az alábbi linken található:
<http://www.otvosnagy.com/cikkek/szakmatortenet-story-trade/szakmatortenet.html>

Felhasznált irodalom:

GARÁDY: A zborói vagy makovicai egyház irományaiból. In: Sárospataki Füzetek VI. 1862. 350-352.

GARÁDY: Rákóczy György parancsa a gyöngyösi protestánsok számára öntetett harang ügyében. In: Sárospataki Füzetek X. 1866. 77.

Kálvin hagyománya – Református kulturális örökség a Duna mentén. szerk.: KISS Réka, FARBAKY Péter. Budapesti Történeti Múzeum, 2009.

TOLLAS BÉLA: A kecskeméti református templom története. Kecskemét, 1958.

3. Id.: Kálvin hagyománya 128-129. o. Az új harang 1856-ban Erzsébet napjára készült el. Mivel Kecskeméten az Erzsébeteket Őrének is becézik, ezért a harangot Hangos Őrének nevezték el. A harang öntője Schaudt András volt. A harangpaláston az egyházközség pelikános címere, valamint a „kakasos” református címer van

4. GARÁDY: A zborói vagy makovicai egyház irományaiból. In: Sárospataki Füzetek VI. 1862. 350-352. o.

5. GARÁDY: Rákóczy György parancsa a gyöngyösi protestánsok számára öntetett harang ügyében. In: Sárospataki Füzetek X. 1866. 77. o.

6. Kálvin hagyománya 374. o.

7. U.o.: 375. o.

Június 13. (péntek) - 17.00

Általános iskolai ballagás

Június 15. (vasárnap) - 11.00

Hittanos évváró

Június 15. (vasárnap) - 16.00

Általános iskolai tanévváró

Június 16. (hétfő) - 17.00

Kecskeméti Vég Mihály Énekkar záró alkalma Hetényegyházán

Június 21. (szombat)

Református piknik Emmausban

Június 22. (vasárnap) - 9.00

Gimnáziumi tanévváró

Június 22. (vasárnap) - 18.00

Kájoni Consort Együttes zenés áhítata a templomban

Június 29. (vasárnap) - 9.00

Diakónusok megáldása

Augusztus 30. (szombat) - 10.00

Református középiskolák országos tanévváró istentisztelete

Augusztus 31. (vasárnap) - 15.00

Általános iskolai tanévváró istentisztelet

Augusztus 31. (vasárnap) - 16.30

Gimnáziumi tanévváró istentisztelet

Szeptember 05 - 07. (péntek - vasárnap)

A Kecskeméti Vég Mihály Énekkar kirándulása a Felvidékre

Szeptember 12 - 13. (péntek - szombat)

Városmisszió a Műkertvárosban

TÁBOROK AZ EMMAUS HÁZBAN**Június 23 - 27. (hétfő - péntek)**

Kalandtábor

Június 30 - Július 06. (hétfő - vasárnap)

Gyülekezeti gyermekhét

Július 07 - 11. (hétfő - péntek)

Családos hét

Július 21 - 25. (hétfő - péntek)

NÉ-M-A nyelvi tábor

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy az egyházközségi könyvtár június 23-tól 28-ig, illetve augusztus 4-től 25-ig zárva tart.

Lévétárunk június 23-tól 28-ig, illetve július 21-től augusztus 25-ig zárva tart.

Minden kedves olvasónknak, kutatóknak kellemes nyarat kívánunk!

Színező

Mit teszel, ha megszomjazol? A   például rendszeresen ivóhelyükre járnak. Reggel és este egész kis találkozó van a vízparton. Jön a bika, hatalmas agancsával, jönnek a tehenek és a borjak. A közeli és a távoli rokonság.

De ha szárazság van? S a közeli tavacska vagy a patak is kiszárad? Olyankor elindulnak a folyóhoz, akkor is, ha az távolabb van. Mert azt még egy boci is tudja, hogy aki élni akar, annak szüksége van vízre. Mint az embernek Istenre.

„Ahogy a kívánkozik a folyóvízhez, úgy kívánkozik a lelkem hozzád, Istenem!” (Zsolt 42:2)

Forrás: Miklya Zsolt-Damó István: Állatnyomok a Bibliában 3., Kiskunfélegyháza, Parakletos Könyvesház, 2007.

„Amikor asztalhoz telepedtek és ettek.”
(Mk 14:18)

Mohácsi Bernadett

A tejszín és a joghurttorta

Tavaszi-nyári lapszámunkban a joghurt tortát és az egyik főhozzávalóját, a tejszínt mutatom be. Ez egy könnyen és gyorsan elkészíthető finomság, ami a nyári melegben kellemesen hűsít. Többféle gyümölcssel is készíthető, mivel jelenleg az epernek van szezonja, így én ezt tettem bele. Természetesen gyümölcs nélkül is elkészíthető.

TEJSZÍN

A tejszínt már a bibliai időkben is ismerték. Ezen kívül használták még a többi tejterméket is; a vajat, a joghurtot és a sajtot is. A Bibliában erről Ézsaiás könyvében olvashatunk, „... Tejszínt és mézet eszik mindenki...” (Ézs. 7:22). Évezredekkel ezelőtt a nomád pásztorok voltak az első tejtermelő gazdák. Úgy, mint a többi tejterméket, ezt is köpüléssel állították elő.

Hozzávalók:

450 ml natúr joghurt
10 evőkanál cukor
1 csomag zselatin
3 dl habtejszín
1 csomag vaníliás cukor
20-25 dkg gyümölcs (pl. eper, őszibarack, meggy)

Elkészítés:

A joghurtot 9 evőkanál cukorral meglangyosítjuk, belerakjuk a zselatint, és állandó kevergetés mellett tűzhelyen addig melegítjük, amíg a zselatin fel nem oldódik. Forralni nem szabad! Ha kész, hagyjuk hűlni. Addig a gyümölcsöt kisebb darabokra szeleteljük.

Amikor langyos lesz a joghurt, belerakjuk a gyümölcsöt.

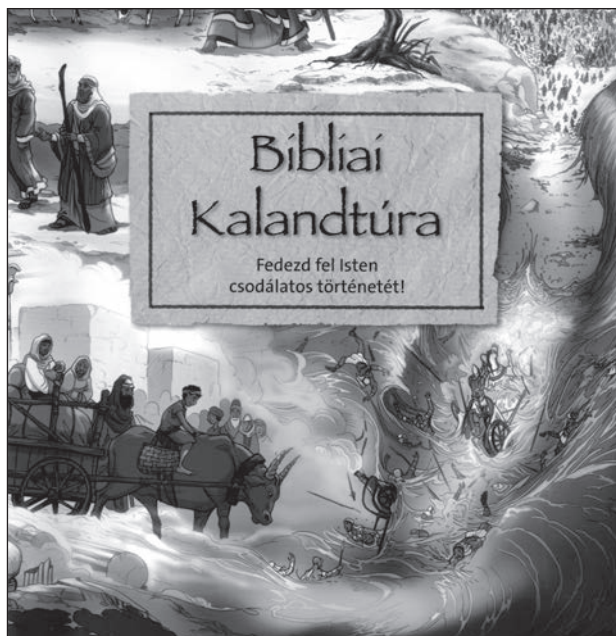
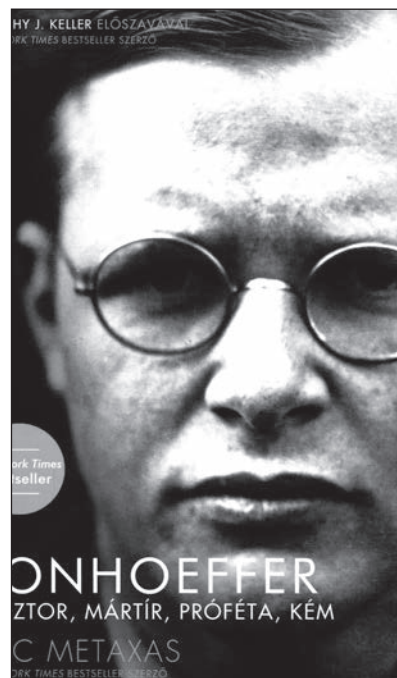
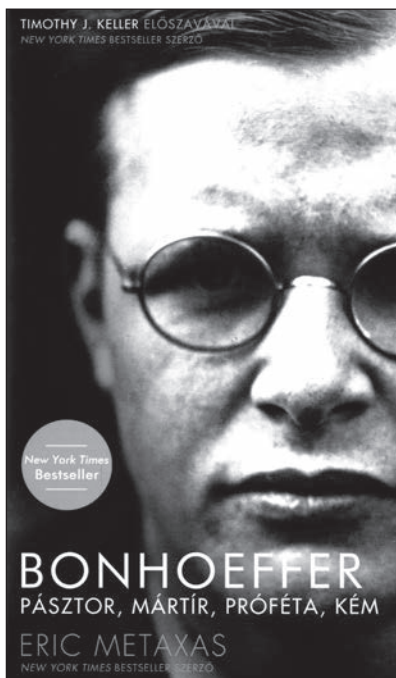
A 3 dl habtejszínt 1 evőkanál cukorral és a vaníliás cukorral kemény habbá verjük, majd összekeverjük a joghurtos masszával.

Egy kapcsos tortaformába vagy őzgerincformába folpack fóliát teszünk, és ráöntjük a joghurtos masszát

2-3 órára hűtőbe tesszük. Utána szeletelve tálaljuk.

Mennyiség: 2 db őzgerincforma lesz belőle.

Múzeumok éjszakája

az Újkollégiumban és a református templomban

Éjszakai kalandos barangolás gyermekműsorral, vetítéssel, kiállításokkal, előadásokkal és zenével.

A séta során az alábbi programokat lehet látogatni:

18⁰⁰, 19⁰⁰, 20⁰⁰ "Hírös Hetek, avagy a hét törpe nyomában" közlekedés-biztonsági bábjáték, közben gyermekfoglalkoztató.

Bepillantás egy régi iskolai tanterembe iskolatörténeti gyűjteményünk felhasználásával.

Vargáné Pálfi Györgyi tanárnő festményeinek kiállítása a "Természet szépsége" címmel, megnyitja: Bruncsák András festőművész.

Miklós Árpád festőművész multimédiás kiállítása "Állóképek mozgásban" címmel.

19⁰⁰ "Láss csodát! Biblia a bélyegeken" - Dr. Kocsis Attila lelkipásztor bélyeggyűjtemény-kiállításának megnyitója, utána tárlatvezetés a gyűjtővel.

20⁰⁰ Szabó Gábor ny. esperes előadása református énekeinkről.

21⁰⁰ Buda Ádám énekmondó előadása "Múltunk énekei, hangszerei" címmel.

Zenél az EKLEKTRIO

Titokszoba a legfelső emeleten és még sok meglepetés ...

23⁰⁰ Tisztelgés a 450 éves református oktatás előtt: volt és jelenlegi diákok, tanárok éjszakai hangversenye a református templomban, közreműködik a Lakó Sándor Kamarazenekar.

2014.

június 21-én

18⁰⁰ - 23⁰⁰

